

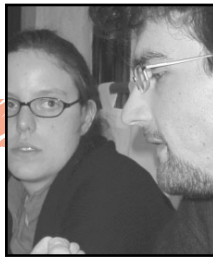

veto

**Vlaamse studenten zijn
happy met Vanderpoorten**

p. 5

Een student als burgemeester van Antwerpen?

p. 8-9

Guy Swinnen: terug van weggeweest

p. 12

GELIJKSCHAKELING VAN DIPLOMA'S

Iedereen master!

Minister van Onderwijs Marleen Vanderpoorten (VLD) heeft een voorstel klaar om de nieuwe bachelor- en mastertitel met terugwerkende kracht toe te kennen. Wie dus nog met een diploma van gegradueerde, ingenieur of licentiaat zit, kan zich dan vanaf 1 juli 2005 respectievelijk bachelor of master noemen.

Vorige week woensdag raakte bekend dat de minister een voorstel heeft uitgewerkt om de oude en nieuwe graden gelijk te schakelen. Ze komt daarmee tegemoet aan de verontruste reacties van o.a. de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) en de Nationale Unie van Geaggregeerden (NUG). Ook Veto klaagde reeds vorig jaar in december jaar de mogelijke discriminatie van de huidige titels aan. Momenteel buigen de meerderheidspartijen en de CD&V zich over het voorstel. Bij goedkeuring wordt het opgenomen in het BaMa-decreet, over de hervormingen in het hoger onderwijs.

LAST

De suggestie in Veto 12 van 9 december 2002, dat een licentiaatdiploma straks waardevol zou worden, deed heel wat stof opwaaien. Andere media namen de kritische gedachte over en de K.U.Leuven reageerde gepikeerd. In de zitting van 16 januari in het Vlaamse Parlement kanaliseerde Brigitte Grouwels (CD&V) die kritiek tot bij de minister. Vanderpoorten minimaliseerde het probleem en deed het tegenvoorstel om de mastertitel reeds vanaf 1991 en de bachelortitel vanaf 1994 toe te kennen, af als "een administratieve last zonder enige meer-

waarde". Toch stelde ze bereid te zijn mee naar een goede regeling voor de overgangsfase te zoeken.

Die regeling is er nu gekomen onder de vorm van het voorstel van 'generieke gelijk-schakeling'. De minister lijkt hiermee 180 graden gedraaid, want als er een goedkeuring volgt, dan mag iedereen zich binnenkort bachelor of master noemen. Vanderpoorten verantwoordde die ommekeer met de gelijkaardige regeling zoals die in Nederland reeds van kracht is. Hierdoor is een devaluatie van de Vlaamse diploma's geen reëel gevaar meer. Ze hoopt tevens de in het BaMa-decreet beoogde uniformisering van het Europese onderwijslandschap in de praktijk te brengen.

VROEDVROUW

In een aanvulling op het eerste persbericht wordt de gelijk-schakeling geconcretiseerd. Alle academische graden zullen bij goedkeuring de titel van master mogen voeren, evenals de graden van industrieel ingenieur, (interieur)architect, meester, licentiaat of handelsingenieur, die nu nog tot het hogeschoolonderwijs van twee cycli behoren. Daarmee zal meteen de gelijk-schakeling van bovenstaande richtingen, die reeds in de lucht hing, gerealiseerd zijn. Gegradueerden, maatschappelijke assistenten, vroedvrouwen en alle soorten onderwijzers zullen zich bij goedkeuring bachelor mogen noemen.

Momenteel bevindt het structuurdecreet zich in de parlementaire besprekingsfase. Het ziet er dus naar uit dat de diploma-gelijkstelling er relatief snel zal komen.

Joris Beckers

**Vanaf deze week:
Cultuur bij studenten (p. 7)**

(foto Els Silvrants)

BINNENKORT NUMERUS CLAUSUS?

K.U.Leuven wil toelatingsproef (tand)arts behouden

De rectoren van de K.U.Leuven en de UGent spreken zich uit tegen de afschaffing van de toelatingsproef voor de opleidingen arts en tandarts. Vorige week werd die afschaffing nog bepleit door de rectoren van Brussel en Antwerpen.

Enkele jaren geleden werd in België een toelatingsproef ingesteld voor de opleidingen arts en tandarts. Dat was ingegeven door de enorme groei van het aantal studenten in die richtingen, waardoor enerzijds de werkgelegenheid van de afgestudeerden in het gedrang zou kunnen komen, en anderzijds de job van oudere

artsen en tandartsen bedreigd kon zijn.

Sindsdien is de situatie echter helemaal veranderd: er studeren nu een pak minder artsen en tandartsen af dan dat er worden toegelaten tot het beroep. Omdat ze vrezden voor een ernstig tekort aan artsen, met als gevolg lange wachtlijsten in de gezondheidszorg, pleiten rector Van Camp (VUB) en rector Van Loon (UA) dus voor de onmiddellijke opschorting van de toelatingsproef.

PEIL

Rector Oosterlinck (K.U.Leuven) en rector De Leenheer (UGent) gaan daar niet

mee akkoord. Ze menen dat contingen-tering — een beperking van de instroom in het beroep — noodzakelijk is voor een goede aanwending van de middelen van de gezondheidszorg, en de beste manier is om het beroep van arts en tandarts aantrekkelijk te houden. Volgens Oosterlinck en De Leenheer is het grootste probleem niet het bestaan van de toelatingsproef, maar het feit dat ongeveer één op vijf van de geslaagden in de toelatingsproef niet aan de opleiding arts of tandarts begint.

De twee rectoren geloven dus dat vooral een verbetering van de toelatingsproef nuttig is om te verzekeren dat het aantal artsen en tandartsen in de toekomst

op peil blijft. Concreet stellen ze voor om de toelatingsproef om te vormen tot een vergelijkend examen, waarbij het aantal studenten dat de opleiding mag beginnen wordt bepaald in functie van de behoefte. In de praktijk zou dit neerkomen op een soort numerus clausus: op voorhand wordt bepaald hoeveel studenten mogen starten, en dan wordt een examen georganiseerd waarbij de kandidaat-studenten met de hoogste score de opleiding mogen beginnen. De vraag is nu hoe de artsen, politici en studenten hierover zullen denken.

Laurens De Koster

LEZERSBRIEVEN

Irak

Met alle respect voor hetgeen Susan Saïd heeft meegemaakt, maar ik vind dat ze vrij naïeve illusies heeft in de Amerikanen. Dat Saddam een dictator is die zwaar de mensenrechten schendt, staat buiten twijfel, maar de Verenigde Staten hebben dit heerschap wel jarenlang gesteund. Dat de Verenigde Staten hem nu weg willen, komt niet omdat ze er eindelijk achtergekomen zijn dat Saddam een dictator is, maar wel omdat ze hem beschouwen als een belemmering voor de Amerikaanse economische en geo-strategische belangen. Als deze belangen alleen kunnen verdedigd worden door een nieuwe dictator te installeren in Irak zullen de Amerikanen dit niet nalaten. Als het de Verenigde Staten om democratie te doen is, waarom steunen ze dan al tientallen jaren lang het Saoedische regime, één van de wreedste dictaturen ter wereld, en Israël, dat al 55 jaar lang zwaar de mensenrechten van de Palestijnen schendt en de ene na de andere VN-resolutie straffeloos naast zich neerlegt? Is Susan Saïd al vergeten dat in het voorjaar van '91, toen de Iraakse Sjiieten en Koerden massaal tegen Saddam in opstand kwamen, de V.S. Saddam de vrije hand gaven om deze opstand bloedig neer te slaan, omdat een verzwakte Saddam hen toen beter uitkwam dan een democratisch, maar misschien oncontroleerbaar Irak?

In plaats van democratische systemen in de rest van de wereld te installeren, hebben de Verenigde Staten, en ook West-Europa, in alle delen van de wereld de meest bloedige dictators aan de macht geholpen en

gesteund. Denk aan de vele Latijns-Amerikaanse dictaturen, de Sjah van Iran, Soeharto in Indonesië, Mobutu in Zaïre, en nog zeer vele anderen. Zolang ze maar "bondgenoten" blijven en ze bereid zijn de rijkdommen van hun land uit te verkopen aan de grote multinationale ondernemingen is er voor het Westen geen enkel probleem.

Wat betreft het argument "de Amerikanen hebben Europa toch bevrijd van de nazi-dictatuur", iets waar ook veel oudere mensen ook mee afkomen, is ook de waarheid iets minder simpel. Laat ik er hier mee volstaan om te vermelden dat de Amerikanen niet tegen Hitler gingen vechten op het moment dat Europa in 1940 door de Nazi's bezet werd, maar wel pas toen ze eind 1941 door de Japanners aangevallen werden en Hitler hen de oorlog verklaarde. Bovendien zijn ze pas in Normandië geland toen de Russen al bijna aan de Duitse grens stonden.

De vrijheid en de stabiliteit die de Amerikanen in Irak zullen brengen is vooral de vrijheid en de stabiliteit om de Iraakse rijkdommen te kunnen plunderen en controleren. Het is omdat veel Iraakse tegenstanders van Saddam dit beseffen dat velen onder hen, ondanks hun terechte afschuw van Saddam, ook tegen een Amerikaanse aanval op Irak zijn.

P.S. Alhoewel misschien uit deze brief kan blijken, ben ik zeker niet anti-Amerikaans. Integendeel: ik voel me zelfs sterk verbonden met de tientallen miljoenen Amerikanen die zich ook keren tegen deze waanzinnige oorlog.

Roger Liekens, Kessel-Lo

Studenten-standpunt (1)

Graag zou ik reageren op het volgende extract uit het voorpagina-artikel van de Veto van 10 maart (Studenten eindelijk tegen oorlog): "Een eerder neutrale groep van kringen onthield zich in de discussie. Bios omschreef hun houding als 'apathisch', maar wel tegen oorlog."

Deze zinnen kunnen op twee manieren uitgelegd worden. Ofwel noemde Bios enkele andere kringen apathisch, ofwel zichzelf. Het is achteraf natuurlijk niet mogelijk om te achterhalen wat iemand precies gezegd heeft, maar ik denk dat Veto mijn woorden ongelukkig geïnterpreteerd heeft.

Eerst en vooral bied ik de betreffende kringen mijn excuses aan. Het is niet de plaats van een kringvertegenwoordiger om de houding van andere kringen te beoordelen. Ik zal er mijn uiterste best voor doen om in de toekomst geen dingen meer te zeggen die zo kunnen worden begrepen.

Verder wil ik graag het standpunt van Bios nader toelichten. De nakende oorlog in Irak laat de biologiestudenten allerminst onbewogen. Wij zijn echter niet van mening dat de Sociale Raad zich in naam van alle Leuvense studenten kan of moet uitspreken over dergelijke politieke en maatschappelijke thema's. Hier tegenover staat dat indien andere kringen dit wel nodig vinden, zij hiertoe de mogelijkheid moeten hebben.

Tenslotte hoop ik dat Veto er geen gewoonte van zal maken om de ondoordachte uitspraken van een vertegenwoordiger toe te schrijven aan zijn of haar kring. Op je woorden gepakt worden is erg demotiverend.

Maia Wuyts, Sora-vertegenwoordiger voor Bios

Studenten-standpunt (2)

Wij zijn beschaamd over onze vertegenwoordigers aan de universiteit. Meteen nipte meerderheid werd vorige week in de sociale raad een standpunt ingenomen tegen de oorlog.

De hele discussie ging over de vraag of de studentenvertegenwoordiging wel standpunten mocht innemen over maatschappelijke thema's omdat ze daarmee mogelijk niet alle studenten vertegenwoordigt.

Wij zijn van mening dat de vertegenwoordiging van de Leuvense Studenten wel degelijk standpunten mag, zelfs moet innemen over maatschappelijke thema's.

Het argument dat niet de mening van alle studenten kan worden vertegenwoor-

digd houdt totaal geen steek. Elk vertegenwoordigend orgaan neemt standpunten in, ongeacht de visie van enkele - al dan niet - harde roepers die het met het standpunt in kwestie niet eens zijn. Het mystieke 'iedereen vertegenwoordigen' vertalen op een manier al zou ieder individueel wezen uit de vertegenwoordigde collectiviteit een soort vetorecht hebben indien deze een standpunt niet genegen is, is een grote fout die leidt tot een onwerkbaar situatie. Democratie zou van minder verlamd worden.

Ter vergelijking: de Belgische regering neemt ook standpunten in, hoewel ze zeker niet de hele Belgische bevolking vertegenwoordigt. Mag de Belgische regering geen standpunt tegen de oorlog innemen omdat er wellicht mensen rondlopen in dit land die voor een oorlog zijn? Bij de sociale raad lijkt men alleszins op deze manier te redeneren. Met een dergelijke houding moet ze oppassen om binnen dit en enkele jaren niet te vervallen in een verstand oerconserverend studentengaan, dat van 'maatschappelijke passiviteit' haar handelsmerk maakt.

Tim Weltens en Jan Heynen, tweede licentie politieke wetenschappen

NSV-betoging

Betreft de betoging zelf, het heen- en weertrek tussen (extreem)-links en (extreem)-rechts vind ik, om eerlijk te zijn, hilarisch en een academisch milieu onwaardig. Zelfs de zogenaamde 'actie-punten' waarvoor de NSV het zo nodig vond om een betoging te starten zijn in geen enkel opzicht een discussie waard gezien het feit dat wetenschappen bestuderen automatisch kennis van vreemde talen vereist en niet in het minst een degelijke kennis van het Engels. Ik had eerder de indruk dat het NSV een betoging begon voor kwalitatief slechter onderwijs terwijl er van studenten juist een diepgaande leergierigheid wordt verwacht. Wat is de volgende stap van de NSV? Lessen Arabisch uitsluitend in het Nederlands geven?

Betreft de verwijzingen naar de SS-regimenten onder de Arabieren kan ik enkel vaststellen dat mensen zoals Maarten van Dael historische gegevens slechts aanhalen voor zover zij hun eigen discours ondersteunen. In zijn opsomming van de vele 'Nazi-sympathisanten' is hij trouwens de vele Iraanse fascistische vergeten die na de Iraanse revolutie met open armen ontvangen werden in de V.S. Toch mag men dat bizarre Arabisch (marginaal) fenomeen niet op dezelfde hoogte brengen als het nazisme uit Europa. Ondanks het bestaan van deze regimenten is de steun van de Arabische landen aan de geallieerden (in beide wereldoorlogen!) niet onbelangrijk geweest en zijn de anti-joodse gevoelens zowat het enige dat deze — eveneens semitische — Arabieren gemeen hadden met het Nazisme. Die anti-joodse gevoelens hadden echter een totaal andere grond mocht het de mensen ontgaan zijn. Tenslotte, waarom is een NSV-er enerzijds wel in staat kritiek te uiten op arabisch nationalistische zoals de aanhangers van de AEL (in Nederland is al duidelijk gebleken dat zij gewoon ordinaire fundamentalisten zijn) maar anderzijds niet in staat is de eigen overeenkomsten met andere fascistische te zien?

Omar Fathi, tweede licentie Arabistiek en Islamkunde

KRUISWOORDRAADSEL

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1					■					
2						■				
3			■				■			
4				■						■
5									■	
6		■								
7	■						■			
8				■				■		
9					■					
10						■				

Horizontaal — 1 Japanse rijst drank — Sigarettenkerkhof 2 Rommel — Tropische boomsoort 3 Uitroep — Voorkeur — Beteuterd 4 Teer — Gezonken tanker 5 Driehoekig slaginstrument 6 Doorwinterd soldaat 7 Bruusk remmen (Fr.) — Southern Financial Exchange (Afk.) 8 Gladde vis — Niet echt — Kleinste kamertje in huis 9 Kleur bolletje rood — Grammy-winnares 10 Belaagd orgaan na cantus — Wat Nederlandse vogels hebben

Verticaal — 1 Maakte pasjes — Chatterm 2 Indo-Germaan — Vleesbereiding 3 Buiten westen — Overleden wielrenner 4 Boom — Jahjahs organisatie — Pers. Vnw. 5 Afbeeldingen 6 Aanstoot geven 7 Geweldige seks — Europeaan — Speelgoed 8 Schooluitstap — Muzieknoet 9 Muziekstuk — Wat op kot blijft staan 10 Hoofddeksel — Hulpje

Dries De Smet

Oplossing vorige week

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
1	A	K	K	E	R	S	■	B	O	M
2	B	E	O	O	T	■	H	A	A	I
3	O	B	E	R	■	E	E	R	S	T
4	S	A	M	■	A	M	I	■	E	R
5	■	B	A	L	L	A	S	T	■	A
6	T	■	N	O	T	I	T	I	E	■
7	R	A	■	T	I	J	L	■	R	I
8	A	L	O	U	D	■	L	A	G	E
9	I	B	I	S	■	L	E	N	E	R
10	N	E	L	■	P	A	V	A	N	E

Vlaamse studenten op dezelfde lijn

Vorige zaterdag vond in Gent het jaarlijks VVS-congres plaats. Op zo'n congres beslist de Vlaamse Vereniging van Studenten welke inhoudelijke lijn ze het volgende jaar wil volgen. Deze keer waren de belangrijkste thema's socio-culturele drempels voor het hoger onderwijs en de GATS-akkoorden.

Socio-culturele drempels zijn maatschappelijke, psychologische en andere factoren die ervoor zorgen dat bepaalde groepen, zoals allochtonen en kinderen van laaggeschoolden, ondervertegenwoordigd zijn in het hoger onderwijs. Dat komt onder andere doordat vele jongeren uit deze groepen al vlug kiezen voor het beroeps-onderwijs of liever gaan werken na de middelbare school. Een andere reden is dat het huidige systeem sociale mobiliteit — het feit dat kinderen in een andere klasse kunnen terechtkomen dan hun ouders — te weinig zou stimuleren.

Voor deze problemen werden een aantal oplossingen bedacht op het VVS-congres: zo moet er meer begeleiding worden voorzien — in het monitораат bijvoorbeeld — voor studenten die problemen hebben met academisch taalgebruik, of die bepaalde vaardigheden als teksten analyseren of papers schrijven niet helemaal onder de knie hebben. Ook de docenten zelf moeten hier in de les aandacht aan besteden, bijvoorbeeld door moeilijke woorden uit te leggen.

BEGELEID

Een aantal maatregelen die het congres voorstelt, is eerder gericht op de laatstejaars in het middelbaar — abiturienten in het vakjargon. Een idee dat uit Nederland komt, is om promoteteams naar scholen te sturen. Die promoteteams bestaan dan uit allochtone studenten die zelf een bepaalde richting volgen, en daar dan reclame voor maken. Dit kan meer allochtone studenten aantrekken, omdat die als rolmodel kunnen dienen voor nieuwe studenten. De promoteteams zouden ook in de media een beter beeld kunnen ophangen van verder studeren voor allochtonen, wat ook een aantal nieuwe studenten zou kunnen aantrekken. Ook zouden ouders van allochtone studenten in hun eigen taal informatie moeten krijgen over hogere studies.

Tijdens de studie kunnen de studenten uit 'moeilijke' socio-culturele groepen dan begeleid worden door een mentor, een soort peter of meter. Die heeft bij voorkeur dezelfde socio-culturele achtergrond en kan gedurende de studie een toeverlaat zijn voor de student. Kringen en studentenverenigingen moeten ook extra inspanningen leveren om deze studenten op te vangen.

LESMATERIAAL

Niet alleen de studenten zelf moeten echter aangesproken worden: er moeten ook een aantal veranderingen worden aangebracht aan de lerarenopleiding. Toekomstige leraars zouden bijvoorbeeld gebaat kunnen zijn bij een vak waarin ze leren hoe ze met leerlingen uit verschillende milieus moeten

omgaan, zonder — bewuste en onbewuste — discriminatie. Ook het lesmateriaal dat overal wordt gehanteerd zou gescreend kunnen worden op etnocentrisme en multiculturaliteit. Voor dit alles is natuurlijk geld nodig - veel geld - en VVS hoopt dan ook dat de regering hier werk van wil maken.

PRIVÉ

De GATS-akkoorden werden ook besproken op het VVS-congres. GATS (General Agreements on Trade and Services) heeft tot doel om de wereldmarkt voor diensten vrij te maken, zoals GATT dat deed voor goederen. VVS vreest dat GATS zou kunnen leiden tot een liberalisering van de onderwijsmarkt, waarbij private firma's onderwijs zullen aanbieden, maar dan alleen aan de hoogst biedende.

Daarom werd onderzocht of onderwijs wel onder GATS valt: publieke goederen worden immers uitgesloten uit de akkoorden. Na enig nadenken besloot het congres dat onderwijs wel degelijk een publiek goed is, als er maar voldoende voor wordt gezorgd dat de invloed van de privé-sector in het beleid zo klein mogelijk blijft.

VVS stelt zich wel niet op tegen de (gedeeltelijke) financiering van het hoger onderwijs door privé-partners. Integendeel, de zogenaamde 'derde geldstroom' kan de kwaliteit van het hoger onderwijs ten goede komen. Ook advies van de privé-partners wordt door VVS gesteund, zolang er maar geen daadwerkelijke inmenging komt.

Laurens De Koster

www.vvs.ac

• KORT • KORT • KORT KORT • KORT • KORT •

Parlementaire bespreking decreet hoger onderwijs van start

Bij de leden van de commissie Onderwijs in het Vlaams Parlement viel vorige week een 453 pagina's tellend document in de bus: het ontwerp van decreet betreffende de herstructurering van het hoger onderwijs in Vlaanderen. Dit decreet zet de grootste hervorming van het hoger onderwijs in Vlaanderen sinds decennia in gang. Nu dinsdag vindt de eerste bespreking plaats. Optimisten menen dat het decreet nog voor de paasvakantie naar de plenaire vergadering zal gaan.

Vanuit christen-democratische hoek moet niet veel tegenstand verwacht worden. De regeringspartijen en CD&V bereikten immers vooraf een akkoord over een reeks amendementen op het ontwerp. Die wijzigingen komen tegemoet aan vragen van CD&V, zoals een uitbreiding van het hoger onderwijsaanbod in West-Vlaanderen. In ruil daarvoor levert CD&V de stemmen die nodig zijn voor een tweederdemeerderheid. Hierdoor verkrijgen de associatie tussen universiteiten en hogescholen meer slagkracht. De regeling van de studenteninspraak in deze nieuwe structuur werd hierdoor naar een 'aansluitingsdecreet' verwezen.

Enkel de Nieuw-Vlaamse Alliantie heeft vooraf aangekondigd niet te zullen meewerken aan het zogenaamde Bolognadecreet. Zij hebben drie grote bekommernissen. Ten eerste verzetten ze zich, zoals bekend, tegen de versoepeling van de taalregeling in het hoger onderwijs. In tweede instantie is de N-VA vragende partij voor een algemene studieduurverlenging, waarbij iedere master twee jaar duurt. Tot slot vragen ze dat de bachelor-masterstructuur een jaar later dan gepland zou van start gaan. N-VA heeft geen stemrecht in de commissie, maar hoopt toch nog CD&V te overtuigen.

Ondanks het breed gedragen akkoord over de krachtlijnen, is het niet totaal uitgesloten dat de commissie toch nog een aantal bepalingen van de het decreet afzonderlijk zal amenderen. De lobbymachines draaien op volle toeren vanuit diverse hoeken. Zo lieten verschillende rectoren al wat proefballonnetjes op over het oriënterings- en toelatingsbeleid voor de universiteiten. Een rector van een belangrijke Vlaamse universiteit met interna-

tionale ambities zou er ook bij de minister op hebben aangedrongen om de taalregeling nog wat extra te versoepelen. Zoiets zou echter enkel mogelijk zijn als alle partners, inclusief CD&V, hiermee instemmen, wat weinig waarschijnlijk lijkt.

Studentenkoepel LOKO wil studenten huis beter beheren

De open algemene vergadering van LOKO, waarin alle faculteitskringen vertegenwoordigd zijn, wil het hoofdkwartier van de studentenkoepel in de 's-Meiersstraat 5 in samenwerking met de universiteit beter beheren. Het gebouw, met een grote historische waarde en zeer centraal gelegen, is eigendom van de vzw Sociaal Studentenfonds, waarin de studenten voor tweederde vertegenwoordigd zijn. De dienst Studentenvoorzieningen van de K.U.Leuven neemt echter in hoofdzaak het beheer van de vzw waar. De inkomsten komen uit de verhuur van het gebouw aan de studentenkoepel LOKO en individuele studenten, die er een kot kunnen huren.

De K.U.Leuven had echter de afgelopen jaren de indruk dat de studentenbeweging minder geïnteresseerd was in de werking van de vzw. Vanuit de universiteit kwam dan ook het voorstel dat LOKO het gebouw zou schenken aan de K.U.Leuven met als bijzondere clause dat de Leuvense studentenbeweging voor eeuwig gebruik zou kunnen maken voor het gebruik. De vzw zou dan worden opgedoekt. Dat voorstel schoot bij de open algemene vergadering echter in het verkeerde keelgat. De studenten vonden dat ook de universiteit te weinig doet om het huis op een goede manier te onderhouden en dat er te weinig informatie wordt doorgespeeld.

De studenten wijzen daarom het voorstel van Studentenvoorzieningen naar de prullenmand; het is overigens niet de eerste maal dat er met de universiteit werd onderhandeld over de eventuele schenking of verkoop van het gebouw aan de universiteit. Nooit konden echter voldoende garanties worden gegeven. LOKO wil zich vanaf nu echter actiever engageren in het beheer van het gebouw, vanuit de idee dat het bezit van een dergelijk onroerend goed een belangrijke troef is voor de studentenbeweging.

Nog steeds geen oplossing voor studenten accountancy en fiscaliteit

Reeds vier jaar wachten de afgestudeerde studenten accountancy en fiscaliteit, opleidingen die vooral aan de hogescholen worden aangeboden, op een goede regeling voor de toegang tot een aantal fiscale en boekhoudkundige beroepen. Zoals we al eerder berichtten, had de beroepsorganisatie IAB kunnen verkrijgen dat de bevoegde ministers Rik Daems (VLD) en Charles Piqué (PS) een koninklijk besluit (KB) schreven dat volledig op hun maat was gesneden. Zo zouden mensen die een stage willen beginnen, eerst een examen moeten afleggen, hoewel ze net zijn afgestudeerd. Niettegenstaande de wet voorziet in vrijstellingen, leek het IAB niet geneigd dit effectief te regelen.

Na zwaar protest van vooral de Vlaamse hogescholen en enkele parlementsleden, werd een nieuw overleg opgestart. Dat heeft echter slechts weinig opgeleverd. Een nieuw KB bevat nu wel een vrijstellingenregeling, maar dit is volledig gebaseerd op de vakomschrijvingen in het Franstalig hoger onderwijs en zou dus de Vlaamse afgestudeerden zwaar benadelen. Dat het onmogelijk blijkt tot een goede regeling te komen, doet sommigen de vraag stellen deze bevoegdheid niet moeten worden overgeheveld naar de gemeenschappen. Anderen luiden dan weer de alarmklok dat door het uitblijven dan een goede regeling de instroom van jonge mensen in het beroep haast is opgedroogd.

(tl)

(foto hiernaast: de 's-Meiersstraat 5, uitvalsbasis van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie)

Verduiveld!

Wat is de gelijkenis tussen Johan Lust, priester-professor en George Bush, president van de Verenigde Staten? Ze weten allebei waar de duivel is. De president weet hem in het oude Mesopotamië te vinden, de prof in het Oude Testament. Verdere vergelijkingen met George Bush houden geen steek, al is het met Lusters vak als met die Irak-oorlog: het nut ervan wordt wel eens in vraag gesteld.

"'t Is een jolige prof," weet mijn buurmeisje me te vertellen als een man die Abraham al een tijdje geleden gezien heeft, de aula binnenschrijdt. "Af en toe durft hij, volledig in sporttenue, de studenten wel eens uitdagen voor een wedstrijd pingpong." De man, professor Lust zo blijkt, zwiert zijn laptop op de tafel vooraan en projecteert in een mum van tijd wat Grieks, Arabisch (of was het Hebreeuws) en Engels.

PINGPONG

Dat hij het pingpongen nog niet verlerd is, moeten de aanwezige studenten dan maar aan den lijve ondervinden. De eminentie pingpongt vrolijk tussen hoofdstukken en bijbelpassages, loopt kwiek heen en weer tussen de banken van de aula en verrast de studenten door al springend de hak en de tak aan te doen.

"De ene duivel is de andere niet," houdt Lust zijn studenten voor. "Vandaag is Satan aan de beurt." En voor hij op zoek gaat naar duivelsverzen in de bijbel, prijst hij

eerst literatuur van eigen bodem aan. "Wie meer wil weten over de duivel, moet maar eens Pieter Aspes *De vierde gestalte* lezen." Al is dat geen verplichte lectuur, voegt ie er fijntjes aan toe.

Om te beletten dat de theologen in spe langzaam zouden indommelen, houdt professor Lust de spanning erin. Zijn stem gaat van een normaal volume naar een iets hogere drive om tenslotte, na een korte pauze, er fluisterend 'door engelen of duivels' aan toe te voegen. De studenten zitten op het puntje van hun stoel en ziedaar, daar gaat er al eentje door het lint. Spontaan begint een studente wat verzen uit de bijbel voor te lezen maar professor Lust lijkt niet uit zijn lood geslagen en neemt direct de draad weer op.

DIRIGENT

Als eventjes later diezelfde studente opnieuw wat verzen declameert, kijkt niemand meer op. Integendeel, wat later weerklinken in de aula nog wat bijbelcitataten, maar dan door een andere student. Nog meer studenten volgen. Er ontstaat een

samenspel tussen professor Lust en zijn publiek. Of de verzen nu uit het boek Samuel, uit de kronieken of uit het evangelie van Matteus komen, telkens weet de prof er met verbazend gemak op in te spelen.

Het begint uw Vetoreporter te dagen dat het de prof zelf is die het hele samenspel dirigeert en hen dan ook zonder veel woorden opdraagt om stukjes uit de bijbel voor te lezen. Bovendien valt het op dat het merendeel van de studenten een bijbel op zak heeft. Naarstig zoekt uw vetoreporter in zijn rugzak, maar helaas, het Oude Testament blijkt onvindbaar. Verduiveld.

UILTJE

Na ettelijke minuten bang afwachten kondigt professor Lust aan dat in de volgende schuif 'Engelen' onder de loep genomen zullen worden. Uw Vetoreporter besluit echter dat er geen tijd te verliezen valt en snelt het MTC uit op weg naar de niet nader te vernoemen boekhandel met het oranje uiltje honderd meter verder.

Tussen de ontelbare boeken over Bushs vermeende duivel kan ik het meest verkochte boek ter wereld maar niet vinden. Navraag aan de kassa leert dat het laatste exemplaar net de deur is uitgegaan. Ik vraag dan maar of ze niks anders spannends in huis hebben liggen. Net als de studente daarmee dreig ik door het lint te gaan als de kassierster vlotjes antwoordt: "Waarom probeert u Pieter

Aspe niet eens?"

Mensen die professor Lust aan het werk willen zien, zullen zich moeten haasten, want naar verluidt zou dit het eerste en meteen ook het laatste jaar zijn dat de cursus Inhoud en Theologieën van het Oude Testament gegeven wordt. Met diegenen die geloven dat ze daar op de faculteit Godsdienstwetenschappen nog letterlijk in de bijbel geloven, zal het echter vergaan als die luizen op het hoofd van Ludo Dierckxens: ze zullen van een kale reis terugkomen.

Dries De Smet

Inhoud en Theologieën van het Oude Testament

Prof Johan Lust
Wanneer? donderdag 13 maart, van 18h09 tot ?
Pauze van 19h00 tot ?
Wie? 35-tal studenten, 2de kandidatuur en
Iste licentie Godsdienstwetenschappen
Waar? MTC 01.03

RELIGIE VOOR EEN BREED PUBLIEK

Heen en terug door de achterdeur

Wie eens een originele opener zoekt voor zijn donderdagavond kan af en toe terecht in promotiezaal van de Universiteitshallen. Daar worden lezingen gehouden over diverse religies in het kader van het project 'Religie Heen / Terug'.

Het project is een samenwerking tussen de Leuvense en de Antwerpse universiteiten en loopt over drie jaar, maar wordt mogelijk verlengd. Tijdens het eerste deel vorig jaar werd gefocust op thema's die aansluiten bij het christendom, terwijl de komende publiekslezingen een licht werpen op andere grote religieuze tradities.

Naast coördinator Herman De Dijn behoort ook professor **Paul Cortois** tot de initiatiefnemers: "Het is begonnen dankzij goede contacten tussen mensen van de Ufsia/UA en het H.I.W. (Hoger Instituut voor Wijsbegeerte, nvdr), terwijl ook mensen van de faculteit Theologie — in het bijzonder het nieuw opgerichte 'Centrum voor religieuze studies', onmiddellijk geïnteresseerd waren. De Ufsia heeft bovendien een traditie in religieuze wetenschappen, terwijl we van bij de aanvang op de medewerking van de Cera Foundation konden rekenen."

Cortois benadrukt dat dit project geen onderzoeksproject is, maar dat de universiteit integendeel met het dit initiatief een breed publiek wil bereiken en tonen wat er qua reflectie over godsdienst leeft aan de universiteit. Men wil dan ook deze reflectie binnen en buiten de universiteit stimuleren.

DOOD

Dit lijkt te lukken want vorig jaar trokken de publiekslezingen gemiddeld tweehonderd geïnteresseerden, terwijl voor de eerste lezing dit jaar, door de Zwitserse moslim Tariq Ramadan, driehonderd tot vierhonderd belangstellenden opdaagden. Die publiekslezingen gaan door aan de K.U. Leuven, dat ook de lessenreeks voor zijn rekening neemt,

onder de verantwoordelijkheid van Prof. William Desmond, directeur van het Internationaal Programma van het H.I.W. In het kader van dit tweede luik kwam filosoof/theoloog John Milbank vorig jaar enkele colleges verzorgen. Dit jaar is dat de bekende en veelzijdige Oxford filosoof Stephen Mulhall. Daarnaast wordt er jaarlijks symposium georganiseerd. Vorige zaterdag ging dit door aan de Ufsia, over 'religie en de dood' en met sprekers met achtergronden in verschillende humane wetenschappen. Nu al staat vast dat het symposium van volgend jaar zal handelen over religieuze rituelen. En tenslotte tracht men enkele publicaties te realiseren.

Cortois vindt het belangrijk dat de sprekers op de publiekslezingen hun verhaal vertellen vanuit een persoonlijke beleving: "Voor een breed publiek is het niet de bedoeling een droge encyclopedische uiteenzetting te geven. Er wordt steeds een persoonlijk, existentieel verhaal verteld. Uit hun getuigenis moet blijken wat specifieke religieuze tradities en praktijken betekenen voor de sprekers en welke rol die religie speelt in hun cultuur. De nadruk ligt dus echt op de religieuze en morele beleving en spiritualiteit. De politieke en maatschappelijke aspecten komen ook aan bod, maar in de marge van dit alles. Over de politieke verhoudingen tussen en binnen culturen wordt elders al heel wat gedaan, over de religieus-culturele achtergronden veel minder."

DIALOGO

De aandacht voor andere religies gaat uit van de vaststelling dat de samenleving religieus pluralistisch is geworden. Cortois: "Het project gaat over religie en kan dus niet ruim genoeg zijn! Vier lezingen zijn eigenlijk te weinig als je het zo bekijkt. Vorig jaar namen we thema's in verband met het christendom als vertrekpunt: vraagstellingen omtrent de eigen achtergrond en traditie vormen een evident vertrekpunt. Even evident is dat mensen nu bezig zijn met de multireligieuze realiteit. Anderzijds zou dat

contact met andere religies niet mogen leiden tot vervlakking of het laten varen van elke religieuze identiteit: elke traditie is nu eenmaal particulier. Essentieel is dat wij — en andere tradities — met de andersheid van andere religies leren leven zonder tot daadwerkelijke confrontatie te komen. Tot op vandaag lijkt religie zowel in de wereld als bij ons echter een factor van confrontatie te zijn. Politiek en religie zijn uiteraard vaak sterk verstrengeld. Mensen willen vaak gewoon geen interesse opbrengen voor andere culturen, in de Verenigde Staten bijvoorbeeld evenmin als in het Midden-Oosten."

ACHTERDEUR

Cortois merkt op dat anderzijds bijvoorbeeld de interreligieuze dialoog geëvolueerd is van de status van theologisch probleem tot model van gesprek in verscheidenheid, met als neveneffect een bescheiden bijdrage aan moeizame vredesprocessen: waar in alle ernst gepraat wordt, wordt niet gevochten. Meer in het algemeen zijn mensen nieuwsgierig naar andere godsdiensten, dat blijkt uit de grote opkomst, en ook uit de vragen die de mensen achteraf stellen. "Bovendien is er in het algemeen een grote 'vraag' naar religieuze zingeving. Dat is de paradox van deze tijd: er heerst een wijdverbreide sceptische houding tegenover geïnstitutionaliseerde godsdienst, maar toch blijkt de zoektocht naar allerhande vormen van zingeving mensen opnieuw sterk bezig te houden. 'Chassez les religieux, il revient au galop': godsdienst, zo lijkt het, komt langs de achterdeur altijd weer terug binnen."

Lieven De Rouck

Op www.hiw.kuleuven.ac.be/religieHT vind je het programma. Zo geeft Roland Rech een lezing over boeddhisme: donderdag 20 maart, 20u, Promotiezaal, Universiteitshallen.

"Voor het eerst actief betrokken bij beleid"

De eerste student van het land heet Joris Roos. Als voorzitter van de Vlaamse Vereniging van Studenten (VVS) verdedigt hij de standpunten van alle studentenraden van de Vlaamse universiteiten en hogescholen. Over het werk van de regering is hij positief.

Veto: Het structuurdecreet hoger onderwijs is zowat het belangrijkste wat er op dit moment zit aan te komen. Hoe heeft VVS hieraan meegewerkt?

Joris Roos: «Ik denk niet dat we nog nauwer bij het proces betrokken konden zijn. Het decreet is eerst door een schrijfgroep in het kabinet voorbereid, waarin ook iemand van VVS zetelde. Daarnaast heeft het kabinet een systeem gehanteerd, waarbij op geregelde tijdstippen nieuwe, officiële versies van het structuurdecreet werden vrijgegeven. Die zijn naar alle actoren in het onderwijsveld gestuurd en daar hebben we zeker altijd op ingespeeld. Het is dus een heel constructieve manier geweest om niet alleen pas op het einde de afgewerkte teksten te beoordelen, maar ook om de ze mee helpen op te stellen.»

VRIJ

Veto: Als je vanaf het begin bij het opstellen van zo'n decreet betrokken bent, loop je dan niet het gevaar dat het veel moeilijker is om het achteraf kritisch te beoordelen?

Joris: «We hebben er altijd op gedrukt dat we constructief aan de teksten wilden meewerken, maar er werd tegelijkertijd duidelijk op gewezen in welke punten we niet wensten mee te gaan. Er zijn nog een aantal zaken die een probleem punt vormen, maar daarover bestaan zeker geen tegenstrijdige meningen. Dat zijn gewoon zaken waarover we voorlopig nog geen eensgezindheid bereikt hebben. Over het algemeen zijn we dus vrij tevreden over het resultaat.»

Veto: Een belangrijk onderdeel van het decreet zijn de associaties, die zich al volop aan het vormen zijn. Hoe staan jullie hier tegenover?

Joris: «Het is bijzonder ongelukkig met de manier waarop die associaties tot stand gekomen zijn: zonder nog maar een aanzet tot een decretaal kader. De bedoeling van de overheid is ook helemaal anders op het veld ingevuld. Zo steunt de Associatie K.U. Leuven op een ideologische en niet op een regionale basis. Daardoor komt de verregaande samenwerking tussen de instellingen grotendeels in gedrang. Het zou ook niet aangewezen zijn om de associatiegrenzen op het vlak van de studentenvoorzittingen te volgen.»

Veto: Jullie zijn dus ook tegen het standpunt van de rector van de UGent, die niet wil dat de studenten van de Katholieke Hogeschool Sint-Lieven, die zich met Leuven heeft verbonden, in de restaurants van de UGent komen eten?

Joris: «Ja, daar zijn we absoluut tegen. We begrijpen het standpunt van de rector — hij is daar ook met de rug tegen de muur gezet — maar dat kunnen we uiteraard niet aanvaarden.»

Veto: Vrezen jullie ook niet dat er met de vorming van die verschillende associaties ook spanningen en tegenstellingen binnen VVS zelf zullen opborrelen?

Joris: «We hebben al veel discussie gevoerd over de VVS als overkoepeling van de instel-

lingen of een overkoepeling van de associaties. We hebben nu voor de eerste optie gekozen, maar natuurlijk zal de associatievorming een invloed hebben op onze werking. We hebben nu al op vergaderingen gemerkt dat er blokvorming ontstaat. Toch ben ik ervan overtuigd dat zoiets de mening van de studentenraden niet zal beïnvloeden.»

Veto: Een ander onderdeel van het structuurdecreet is de taalregeling. Hoe staat VVS hier tegenover?

Joris: «Vorig jaar hebben we een discussie gehad over de taalregeling in het hoger onderwijs, maar het bleek even moeilijk als in de maatschappij om daarover een standpunt te bereiken. We zijn niet echt tot overeenstemming gekomen, maar we vinden toch dat onderwijs in een andere taal alleen maar kan als er kwaliteitsargumenten zijn. Het is een ruim criterium, maar in de praktijk is het vrij gemakkelijk om daaraan te toetsen.»

MACHTIG

«Ik zie het onderwijs ook nog niet echt verengelsen. Als dat veralgemeend wordt, zal er zeker wel reactie komen. Dat zou iets zijn waar we de studenten op straat mee zouden krijgen. Ons criterium van kwaliteitsvol onderwijs hangt ook er ook mee samen dat zowel de studenten als de docenten de taal machtig moeten zijn. Als de communicatie door de taal alleen al bemoeilijkt wordt, gaat dat de kwaliteit zeker niet ten goede komen.»

Veto: Er gaan nu ook stemmen op om het toelatingsexamen arts en tandarts af te schaffen. Jullie zullen hier wel voorstanders van zijn?

Joris: «Ons pleidooi was om in het structuurdecreet expliciet op te nemen dat het toelatingsexamen tandarts-arts enkel toegepast wordt zolang er een federaal contingent opgelegd wordt. Dat om duidelijk te maken dat het geen principiële keuze is, maar eigenlijk onder dwang van de federale wetgeving gebeurt. Daarnaast heb je natuurlijk ook nog de eeuwenoude discussie of dit contingent wel nodig is. Maar uiteindelijk zijn we blij dat het toegangsexamen afgeschaft wordt en dat er binnen de meerderheid nog sterk aan de vrije toegang van onderwijs gehouden wordt.»

«Daarin kadert natuurlijk ons standpunt over het oriënteringsbeleid, dat een antwoord kan bieden aan de negatieve invloeden van de afschaffing van het toelatingsexamen. VVS houdt zich al enkele jaren aan dit standpunt en we hebben het eind vorig jaar aan de minister voorgelegd.

"VVS is geëvolueerd van een breedmaatschappelijke beweging naar een organisatie die zich vooral bezig houdt met studentgebonden materies."

Die zag daar wel enkele goede elementen in en zou op basis daarvan een eigen tekst laten uitwerken. We hebben gehoord dat het door tijdsgebrek wat op de middellange baan geschoven wordt, maar het grote probleem

is natuurlijk geld.»

Veto: Zou een niet-bindende toelatingsproef dan geen soort tussenoplossing bieden?

Joris: (uitdrukkelijk) «Nee, dat is een grote misvatting. De rectoren van Gent en Leuven wilden de toelatingsproef door een niet-bindende toelatingsproef vervangen. Zoals zij het zagen was het de bedoeling op een

Veto: In hoeverre neemt VVS nog maatschappelijke standpunten in?

Joris: «VVS is geëvolueerd van een breedmaatschappelijke beweging naar een organisatie die zich vooral bezig houdt met studentgebonden materies. Dat komt ten eerste doordat de maatschappij volledig veranderd is. Die is nu veel individualistischer geworden. Ook onze manier van deelnemen aan het beleid is veranderd. Als we nu invloed willen uitoefenen, doen we dat niet meer door op straat te komen, maar door effectief aan het beleid mee te werken. Het is zeker niet dat daar minder resultaten uit volgen, integendeel, we verwezenlijken veel meer dan vroeger. Dat impliceert natuurlijk ook dat er nu veel meer rond dossierkennis gewerkt wordt, wat nu het sterkste wapen is dat studentenbeweging in handen heeft.»

Veto: Als tijdens de volgende legislatuur zou blijken dat er terug diep in het budget voor het hoger onderwijs gesneden moet worden, zien jullie je dan nog in staat de studenten te mobiliseren?

Joris: «Ik denk niet dat het probleem van het mobiliseren in de afstand van het systeem ligt, maar eerder in de evolutie van de hele maatschappij. Je ziet nu bij elk onderwerp dat het veel moeilijker is om mensen op straat te krijgen. Maar stel dat er echt bezuinigingen gepland zijn, dan denk ik wel dat dit een

onderwerp is waarvoor de studenten nog op straat willen komen. We hebben de laatste jaren alleen geen onderwerp meer gekend waarvoor zo'n harde actie nodig was. Onze standpunten liggen nu niet zo ver van het beleid dat er helemaal geen compromis meer mogelijk is. Gelukkig maar. Het moet iets zijn wat de student écht raakt en aanspreekt en dan pas krijg je hem op straat.»

LIBERAAL

Veto: Wat is tot nu toe de balans van het Vlaamse onderwijsbeleid?

Joris: «We kunnen niet anders dan positief zijn. We hebbend vroeger CVP- en SP-ministers mee gemaakt waar de afstand veel groter was. We merken duidelijk dat er nu een liberaal kabinet is. De grote omslag is dat we nu bij alles actief betrokken worden. Er is geen enkel dossier dat niet mee door VVS voorbereid wordt. Maar dat betekent zeker niet dat we minder kritisch ten opzichte van het beleid geworden zijn. VVS is niet ineens een VLD-bastion geworden. Ik denk dat we een nog even grote last vormen, maar dan op een andere manier. Er wordt nu ook meer naar ons geluisterd en dan is het niet meer nodig om zwaar met de vuist op tafel te slaan.»

«Ik denk dus dat we een positieve balans van het huidige beleid kunnen opmaken. De minister heeft misschien iets te veel hooi op haar vork genomen, waardoor veel dossiers nu snel afgehandeld moeten worden. De hervormingen die doorgevoerd zijn, waren echt wel nodig en er zijn heel wat positieve dingen voor de studenten uitgekomen.»

**Wim Gemoets
Thomas Leys**

<http://www.vvs.ac>

Op ontdekking naar het andere Europa

Twee weken lang trekt Student-aid op rondreis door Oost-Europa. Stoppen met de grenzen van West-Europa ook de grenzen van de mensenrechten? Welke mooie dingen heeft Oost-Europa te bieden? Student-aid levert een gevarieerd aanbod met kritische debatten en studentikoze activiteiten. Dit alles om studenten beter te laten kennis maken met deze verrassende cultuur.

Student-aid is als studentenvereniging ontstaan in de jaren tachtig. In 1986 schudde een grote hongersnood in Ethiopië de wereld wakker. Wereldwijd mobiliseerden mensen zich om andere mensen te kunnen redden. Allerlei gigantische manifestaties -- die vooral geld moesten opbrengen -- zagen toen het licht. Live-aid zorgde voor muzikale optredens, Fashion-aid bracht de mode-wereld in beweging. De studenten konden dus niet achter blijven. In de beginjaren stond alles in het teken van een grote geldinzameling en alle manieren waren goed om studenten hiervoor in te zetten. Student-aid werd steeds groter tot het in de jaren negentig uitgroeide tot een

grote structuur met over heel Vlaanderen een heleboel medewerkers. Toch begonnen studenten meer en meer de werking in vraag te stellen. Moeten studenten niet in de eerste plaats kritisch zijn en deze aanpak ook toepassen op de wereldproblematiek?

TITANIC

Dinsdagavond gaat de eerste activiteit in samenwerking met vzw Kauri van start met een debat over de zin van ontwikkelingshulp door N.G.O.'s (niet-gouvernementele organisaties) zoals Artsen zonder Grenzen en Vredeseilanden. Tien jaar geleden gaf Student-aid immers een boek uit met als titel "Het orkest van de Titanic". In dit boek wordt de analyse gemaakt dat N.G.O.'s lijken op het orkest van de Titanic. Ze spelen door terwijl de boot vergaat. Verder wordt aangeklaagd dat N.G.O.'s soms contra-productief werken en soms een deel van het probleem vormen. De bijdrage van Dirk Barrez sprong eruit omdat hij negen redenen aanhaalt waarom ontwikkelingshulp volgens hem niet werkt. Een van de voornaamste redenen is dat het bedrag besteed aan hulp onbeduidend is tegenover de inkomsten die de Derde Wereld verdient uit handel. Te veel aandacht voor hulp zou

de zelfredzaamheid van mensen uit de Derde Wereld ook niet ten goede komen.

Intussen zijn we tien jaar verder en kan een balans worden opgemaakt van dit boek en de controverse die het heeft teweeggebracht. Op dit debat zijn de zowel beleidsmakers aanwezig zoals Staatssecretaris voor Ontwikkelingssamenwerking Eddy Boutmans en zijn voorganger Reginald Moreels, als vertegenwoordigers van de belangrijkste N.G.O.'s. Student-aid reikt ten slotte een prijs *De vis met visie* uit aan de organisatie die het meest heeft gedaan om de ontwikkelingshulp weer in een geloofwaardige richting te sturen.

De verdere aandacht in de actieweek gaat dan naar Oost-Europa. Om je te kunnen voorstellen met welke problemen Oost-Europa te kampen heeft, wordt een bezoek gebracht aan *Het Klein Kasteeltje*. Een rondleiding door dit bekende opvangtehuis doet je de menselijke kant van het vluchtelingenprobleem ontdekken.

WODKA

Die zelfde dag, probeert Student-aid door middel van een debat ook verder in de toekomst te kijken. Sprekers als Magda Aelvoet en Staf Nimmegeers proberen de

problemen van de andere kant van Europa in een brede invalshoek te benaderen. Er zal vooral gedebatteerd worden over de vraag of mensenrechten in Rusland steeds gerespecteerd worden en wat de rol is van West-Europa om daar iets aan te doen.

Om ook de mooie kanten van de Oost-Europese cultuur niet te vergeten wordt een etentje met lekkere Oost-Europese gerechten klaargemaakt. Hierop aansluitend gaat een gezellige inleefavond door waar alle clichés over Oost-Europa en Rusland op een hoop worden gegooid. Zo kan je een rit met een ouderwetse Trabant meemaken en krijgen liefhebbers een heel assortiment van wodka's gepresenteerd.

Bernard Rommel

Volledig programma op www.student-aid.be en voor etentje is inschrijven verplicht via studentaidleuven@hotmail.com.

LOKO-Kringraad

Debat:

Taal in het hoger onderwijs: verengelsing of niet?

Dinsdag 18 maart 2003 om 20u
Maria-Theresiacollege, Kleine Aula

Met:

Ludo Sannen (Onderwijsspecialist Agalev)

Prof. Danny Pieters (Kamerlid N-VA)

Prof. Guido Langouche (Vice-rector Exacte Wetenschappen)

Dr. Lies Sercu (Departement Linguïstiek)

Toegang gratis

Grand Café La Royale
het eet-, praat- en leescafé
tegenover het station in Leuven

dagmenu en à la carte, snacks, ijsjes
en ... tapbieren en groentesappen, warm en
sterk en ... elke dag diverse (inter)nationale
dagbladen, tijdschriften en ...

elke dag open tot 1 uur 's nachts

Laptops en Pc's aan betaalbare prijzen. Met 1 jaar garantie en uitstekende service.

Pentium I: vanaf 130* euro
Pentium I voor kotnet: vanaf 230* euro
Pentium II voor kotnet en games: vanaf 360* euro
* volledige set: 15"monitor, keyboard, muis, luidsprekers
Laptops: Pentium I vanaf 300 euro (plaatsbesparend)
Laptops Pentium II vanaf 500 euro
Switchboxen: 10 euro
CDroms: 10 euro

RecuPC vzw Oude Diestsesteenweg 3
(tussen Martelarenlaan en Diestsesteenweg)
3010 Kessel-Lo www.recupc.be info@recupc.be
tel: 016/26.13.49 Fax: 016/35.68.65

Openingsuren: van 12 tot 18 uur van dinsdag tot zaterdag

“Wij zijn de culturele attractiepool van de unief”

In januari 2002 nam Kunstencentrum STUK het nieuwe gebouw aan de Naamsestraat feestelijk in gebruik. Eén jaar later is er opnieuw reden tot feesten. Niet alleen is de overstap naar de nieuwe ruimtes nagenoeg vlekkeloos verlopen, ook het publiek vond meer dan ooit zijn weg naar het STUK. Persverantwoordelijke Frank Geypens geeft tekst en uitleg bij het succesverhaal.

Frank Geypens: «In het oude STUC-gebouw (nabij Alma 2, n.v.d.r.) zaten we met een sterk verouderde infrastructuur en een lage capaciteit. Met het nieuwe STUK-gebouw krijg je toch meer een eenheidsgevoel omdat alle zalen op één plaats liggen. De grotere capaciteit is niet alleen te danken aan het feit dat er meer mensen in een zaal kunnen maar ook dat er meerdere zalen kunnen gebruikt worden. Op die manier wordt ook de potentiële capaciteit verhoogd. Anderzijds kunnen we het publiek ook een betere service verlenen. Zo is het onthaal van 's morgens tot 's avonds open, terwijl dit vroeger enkel tussen kantooruren het geval was.»

«Verder werd ook het aanbod sterk verruimd. Qua theater en dans is het vergelijkbaar met wat we de laatste jaren in het oude STUC boden. Maar op vlak van muziek en natuurlijk film kwam er een serieuze uitbreiding. Zo zijn er, in tegenstelling tot vroeger, elke avond twee films geprogrammeerd. Al die factoren zorgen ervoor dat we een groter aantal mensen hebben bereikt.»

VOORLOPER

Veto: Is het STUK opgericht met de bedoeling meer studenten te laten genieten van cultuur?

Geypens: «Eigenlijk was dat niet het oorspronkelijke opzet. Het STUK is eind jaren '70 wel ontstaan uit Kultuurraad, toen een aantal mensen een soort voorloper van het STUK hebben opgericht. Bedoeling was opkomende artiesten, zoals Anne-Thérèse de Keersmaecker, Hugo de Greef en Josse de Pauw, te steunen. Al die mensen hielden zich toen bezig met avant-gardistische en experimentele dingen en keerden zich tegen de grote gezelschappen. Zij vonden toen steun bij de voorlopers van de kunstencentra die aan jong, vernieuwend theater onderdak boden. Enerzijds wou het prille STUK er dus zijn voor studenten maar anderzijds wou het ook een presentatieplek creëren voor beginnende artiesten.»

Veto: Bereikt het STUK voornamelijk een studentenpubliek?

Geypens: «Zo'n zestig procent van onze bezoekers zijn studenten. Maar verdere gegevens ontbreken. We kunnen wel wat afleiden uit de kaartverkoop, maar je kan dat niet zomaar extrapoleren naar het algemene STUK-publiek. Bovendien evolueert dit zeer sterk. Eigenlijk is het een beetje jammer dat we zo weinig weten van het profiel van onze bezoekers. In de toekomst gaan we dat wel trachten te optimaliseren.»

LAAG

Veto: Op welke manier trachten jullie zoveel mogelijk studenten te bereiken?

Geypens: «Wat wij presenteren geldt voor iedereen. Dus ook voor studenten. Iedereen kan daar van meeprofiten. Voor de K.U. Leuven zijn wij natuurlijk wel één van de attractiepolen om op cultureel gebied studenten aan te trekken. Het laag houden van de prijzen is natuurlijk ook een bewuste keuze. We doen dat eigenlijk op de eerste plaats om studenten de gelegenheid te geven deel te nemen aan de cultuur die wij presenteren of produceren.»

Veto: Hoe staat u tegenover het feit dat kringen voor repetitieruimtes worden doorverwezen naar het STUK?

Geypens: «Voor het grootste deel van onze inkomsten zijn wij afhankelijk van de Vlaamse Gemeenschap. Wij worden betaald om een kunstencentrum te zijn. Dit wil zeggen dat we naast presenteren ook produceren, waardoor alle zalen hier constant bezet zijn. Als er geen voorstellingen plaatsvinden, dan zijn er stevast theatergezelschappen,

dansgezelschappen of muziekgroepjes aan het repeteren. Van de K.U. Leuven kregen we in het verleden wel de infrastructuur en ook dit gebouw hebben we in erfpacht gekregen. Tot voor kort kregen we dus enkel indirecte, logistieke steun. We kregen echter geen geld om onze werking te financieren.

Hier lijkt nu verandering in te komen

en binnenkort zullen we dus ook een kleine financiële inspanning van de K.U. Leuven ontvangen. Maar we blijven in eerste instantie verantwoording afleggen aan de Vlaamse Gemeenschap: we zijn een kunstencentrum wiens taken we moeten behartigen. Wij kunnen geen dienstencentrum zijn van de verschillende subsidiënten. Dit houdt in dat we dus ook voor de andere subsidiënten — de stad, de provincie en de universiteit — niet zomaar zalen ter beschikking kunnen stellen. Gewoon omdat die altijd bezet zijn. Studenten kunnen daar ook niet zomaar aanspraak op maken. Dat is duidelijk met de K.U. Leuven afgesproken.»

RUIMTE

«De mensen van cultuurcoördinatie weten heel goed hoe de vork in de steel zit. Maar het kunnen de andere diensten zijn die denken: “Ah ja, dat was een gebouw van de K.U. Leuven en dat is nu een cultuurcentrum, ga daar maar eens kijken.” Ze mogen dat altijd komen vragen. Het is echter niet onze taak en hiermee willen wij dit probleem van repetitieruimtes niet op anderen afschuiven. Er is simpelweg geen ruimte voor.»

Dieter Vandenbroucke

HET INTERVIEW OVER CULTUURPARTICIPATIE DAT TE VROEG KWAM

“Minder vaak naar meer gaan”

Voor buitenstaanders lijkt het vaak alsof studenten een zee van tijd hebben en als geen andere sociale groep de kans krijgen om aan cultuur te participeren. Men vergeet echter dat, naast de toenemende studiedruk, heel wat andere activiteiten aan ons tijdsbudget knagen. Bovendien moeten die allemaal gefinancierd worden met beperkte middelen.

Een sociaal leven uitbouwen, een lief zoeken, de conditie onderhouden. Stuk voor stuk tijdrovende bezigheden die de student belet aan zijn of haar culturele achtergrond te werken. Of is hier überhaupt weinig vraag naar? We klopten aan bij het Centrum voor Cultuursociologie waar Alexander Vander Stichele en Katrien Lauwerysen de laatste hand aan een rapport over cultuurparticipatie in Vlaanderen leggen. Jammer genoeg kwamen we dus enkele weken te vroeg en mochten er voorlopig weinig resultaten worden bekendgemaakt. De opdrachtgever, met name de Vlaamse Gemeenschap, moest maar eens Veto lezen. Dan maar een interview met een omweg.

Alexander Vander Stichele: «De verschillende medewerkers aan het onderzoek hebben elk een verschillend aspect van dat project gedaan. En daarmee bedoelen we een typologie van de cultuurparticipanten in Vlaanderen ontwikkelen en dat theoretisch onderbouwen en staven via data. Er zitten dus sowieso studenten in de steekproeven. Bij ons zeker want we hebben hier in Leuven een aantal voorstellingen bevestigd maar uiteindelijk was het niet specifiek gericht op studenten. We stellen wel vast dat ze, zeker in studentensteden, goed vertegenwoordigd zijn in vergelijking met het aandeel in de totale bevolking.»

Veto: Richt het onderzoek zich ook op zogenaamde 'populaire cultuur'? Ik denk bijvoorbeeld aan popconcerten of bioscopen?

Vander Stichele: «Je mag niet vergeten dat het project in opdracht van de Vlaamse Gemeenschap is en dat wij vooral een publieksbevraging gedaan hebben in gesubsidieerde culturele instellingen. Graag hadden we zo breed mogelijk gegaan maar we hadden maar een beperkt budget en weinig tijd. Bovendien is zo'n publieksbevraging heel omslachtig. Er waren subsidies voorzien voor een onderzoek naar danspubliek, theaterpubliek en muziekpubliek. Onder dat muziekpubliek vallen zowel toeschouwers van bijvoorbeeld Stef Bos als van klassieke voorstellingen. Ook pop en rockvoorstellingen zijn vertegenwoordigd. Maar veel 'undergrounddingen' ga je daar absoluut niet in vinden.»

Veto: Wat zijn de voornaamste remmingen bij studenten om een cultureel centrum binnen te stappen?

Vander Stichele: «Ik denk dat tijdsgebrek de belangrijkste belemmering is. Hoe dat studenten er juist uitkomen zouden we eens moeten bekijken. Het past zo een beetje binnen de these van

de omnivorisering. Mensen gaan immers veel breder. Volgens de socioloog Bourdieu telden vroeger vooral de klassieke, schone kunsten maar nu is dat onderscheid tussen hoog en laag verdwenen en gaan mensen sowieso breder participeren. Daarom gaan ze minder vaak naar meer gaan. En studenten hebben ook een zeker tijdsbudget: ze willen sporten, naar de film gaan, op café gaan. En ze moeten de tijd daartussen verdelen en dan gaat het er een beetje van afhangen. Cultuur komt daarbij eigenlijk weinig aan bod. De meeste zijn echt wel passanten die af en toe gaan. Ik denk dat het aantal mensen die zeer vaak gaan zeer klein is. Zeker wat betreft de schone kunsten.»

MOTIVEREN

Veto: Zijn er eigenlijk vergelijkende onderzoeken wat betreft cultuurparticipatie bij studenten? Hoe is dat de laatste decennia geëvolueerd?

Vander Stichele: «Ik denk dat je dat niet gaat vinden. Misschien dat er hier en daar een thesis over te vinden is. Maar in ons onderzoek kan je het niet vergelijken. Wat je wel kan zeggen is dat, in vergelijking met vroeger, het aanbod enorm geëxplodeerd is. Het STUK bestaat bijvoorbeeld sinds eind jaren '70 en ook het cultuurcentrum bestaat nog niet zo heel lang. Het aanbod in de hele samenleving is trouwens sterk gestegen. Vooral wat betreft populaire cultuur. Als je de krant opendoet en je kijkt naar de cultuuragenda, dan weet je niet wat eerst kiezen. Vroeger was dat niet zo.»

Veto: Is er een verschil tussen de cultuurparticipatie bij hogeschoolstudenten en bij universitaire?

Vander Stichele: «Dat weten we niet juist. Maar uit een Nederlands onderzoek blijkt dat er ook onder hooggeschoolden een onderscheid is tussen mensen die humane wetenschappen doen ten opzichte van mensen die hardere wetenschappelijke richtingen doen. Het zou wel interessant zijn om dit in toekomst eens na te gaan.»

Veto: Doet volgens jullie de universiteit genoeg inspanningen om cultuur bij studenten te brengen?

Vander Stichele: «Dat is een beetje een moeilijke kwestie. Over de universiteit 'an sich' ga ik me niet uitspreken. Ik weet wel dat er heel wat gedaan wordt door de universiteit. Maar ik denk dat de vraag is: kun je mensen die überhaupt niet geïnteresseerd zijn in cultuur aan cultuur laten participeren? Je hebt een deel van studenten die geïnteresseerd zijn en een deel dat sowieso niet geïnteresseerd is. Ik denk dat het moeilijk is om die laatsten te kunnen motiveren. Hetzelfde geldt als je mensen gratis naar theater probeert te krijgen die überhaupt niet geïnteresseerd zijn. Waarschijnlijk is zo iets tevergeefs.»

Dieter Vandenbroucke

Mei is voor alle studenten een spannende maand. Voor sommigen is dat dit jaar net iets meer het geval. Een drietal studenten staan namelijk op een kamerlijst met het oog op de volgende verkiezingen. Izzy Van Aelst uit Leuven, Sarah Smeyers uit Aalst, en Frederiek Depoortere uit Roeselare. Ze stonden ons graag te woord om hun engagement toe te lichten.

Sarah Smeyers studeert rechten en wijsbegeerte en bezet de zevende plaats op de kamerlijst in Oost-Vlaanderen voor de N-VA. **Sarah:** «Mijn interesse voor politiek is ontstaan toen ik in eerste kan zat, en het Vlaamsgezinde heb ik daarbij van thuis meegekregen. Ik heb toen uitgezocht waar de Leuvense Volksuniejongeren (VUJO) zaten. Maar ik was nieuw in Leuven en twijfelde nog. Pas in de eerste licentie heb ik me een VUJO-kaart aangeschaft, die ik nog één jaar heb kunnen gebruiken (*lacht*). Ik heb dus weinig ervaring binnen de VU. Met de N-VA is het pas goed begonnen. Eerst bij de Leuvense jongeren, daarna ook in Aalst: bij de jongeren en de volwassenenafdeling, en in de Arrondissementale Raad — vrij druk dus (*lacht*). Ik ben op een lijst gekomen via een brief die naar alle leden werd verstuurd om zich kandidaat te stellen en via de gebruikelijke formaliteiten.»

JIM-TV

Izzy's naam verscheen al in de kranten omdat hij de jongste kandidaat is: hij is nog 20 maar wordt er binnenkort 21. Hij is bovendien bekend van 'Man bijt Hond' en JIM-tv. Izzy studeert rechten en staat op de Leuvense kamerlijst voor de CD&V. We vroegen ook hem hoe het begonnen is.

Izzy: «Ik ben in de politiek terechtgekomen om dezelfde reden als waarom ik rechten ben gaan studeren. Ik hou enorm van dialoog en discussie, wat je toch nodig hebt als advocaat en wat ook in de politiek essentieel is. Verder moet je voor beiden niet je eigenbelang verdedigen, maar dat van je cliënt of je kiezers. De CD&V was dan een logische keuze omdat mijn vader daarin actief was. Als je als jongere van 12 naar een bank wordt gestuurd en die bevalt je, dan is er ook geen reden om te veranderen.»

Veto: *En de CD&V bevalt je?*

Izzy: «Ja. Ik heb het gevoel dat bij de CD&V alle verschillende stromingen en belangen binnen de partij zelf kunnen aan bod komen. Ik vind dat je als partij alle visies moet aan bod laten komen, niet enkel het standpunt van werknemers of werkgevers bijvoorbeeld. Op vraag van de voorzitter van CD&V-Leuven ben ik op de lijst gekomen. Eerder was ik al gevraagd bij de gemeenteraadsverkiezingen maar toen was ik nog te jong. Ik ben nu actief lid van Jong-CD&V en ben ingegaan op de vraag.»

MILIEUPARTIJ

Frederiek Depoortere is een van de woordvoerders van Jong-Agalev en is zevende opvolger op de West-Vlaamse Kamerlijst.

Frederiek: «Ik wilde mij maatschappelijk engageren, en Agalev was voor mij vanzelfsprekend. Ik ben steeds bekommerd geweest om het milieu, en nog steeds. Agalev is natuurlijk wel meer dan een milieupartij: we bieden een verhaal dat alle aspecten van het leven aangaat. Voor de Kamer heb ik me kandidaat gesteld omdat ik de campagne mee gezicht wilde geven.»

Veto: *Sarah, wat is je ervaring als vrouw in de politiek?*

Sarah: «Je merkt inderdaad wel dat je anders wordt bekeken. Ik krijg vaak de vraag om eens af te komen 'omdat we een jonge vrouw nodig hebben'. Ik heb dan meestal wel zin om te passeren, maar niet omdat ik een jonge vrouw ben (*lacht*). Dat is ook

binnen de partij hoor, zoals onlangs op een Ronduit! N-VA leden ontmoeting aan de KUB. Toen hadden ze opeens een vrouw nodig voor een paneldebat. Enerzijds is dat misschien een voordeel, maar de motivering lijkt toch dubieus. Het komt over alsof ze enkel een vrouw nodig hebben, al is het misschien niet zo.»

Veto: *Agalev heeft wel meer ervaring met*

vrouwen in de politiek.

Frederiek: «Ik vind het wel een mooi symbool dat vrouwen bovenaan onze lijsten staan. Het zijn ook politici met inhoud natuurlijk, die al iets bewezen hebben. En het wordt zeker geen regel dat vanaf nu altijd een vrouw de Agalev-lijst moet trekken.»

Veto: *Izzy, jij hebt ongetwijfeld het voordeel dat je al enige bekendheid geniet.*

Izzy: «Ja, dat kan ik moeilijk ontkennen, het zal alleszins meespelen. Het is zeker een

extra troef. Ik heb echter ook vlakaf gezegd: 'ik hoop dat jullie niet gewoon een mediagenieke jongere nodig hebben'. Het is bovendien een risico: Ik ben pas 20 en heb bijna geen ervaring. Een partij die vorige keer is achteruit gegaan en nu vooruit moet kan niet enkel mikken op dat mediagenieke.»

Veto: *Hoe evalueren jullie de afgelopen regering?*

Frederiek: «Wat Agalev betreft: bij de vorige verkiezingen in 1999 maakten we een enorme sprong voorwaarts, op zo'n moment moet je als partij je verantwoordelijkheid opnemen. Als je ideeën hebt wil je die realiseren, en dat kan je het beste als je in de regering zit. We hebben zeker leergeld moeten betalen, maar we hebben ook wel het verschil kunnen maken op bepaalde punten. Dat blijkt ook uit de uitspraken van Verhofstadt, die blijkbaar liever met 4 partijen zou verder gaan — zonder ons dus. Dat wil toch zeggen dat we er niet voor spek

en bonen bij zitten.»

Izzy: «Ik heb het moeilijk om de regering te bekritisseren aangezien ik aan de kant sta. Wel heb ik problemen met de eenzijdige informatieverstrekking van de regering. Om een voorbeeld te geven, hoewel het dan over de Vlaamse regering gaat: vanuit economisch standpunt is het afschaffen van het kijk- en luistergeld niet zo goed.

uitgevoerd.»

Izzy: «Ja, maar die compromissen komen vaak tot stand in de media in plaats van intern. Ik heb dan iets van: mensen, kom naar buiten als er een akkoord is.»

ONVERWOESTBAAR

Frederiek: «Ik vind dat in een regering elke partij zijn identiteit moet kunnen behouden, maar er zijn uiteraard grenzen aan de verdeeldheid. Maar om even in te pikken op wat Izzy zegt: Verhofstadt staat bekend om zijn onverwoestbaar...»

Izzy: «...en onrealistisch...»

Frederiek: «...optimisme, dat ook mij wel eens tegen de borst stoot. Even temperen zou dan wel mogen. Het is ook een feit dat de VLD vooral staat voor belastingverlagingen, terwijl sp.a verschillende dingen gratis wil maken. Dat botst wel eens. Persoonlijk denk ik dat we niet bang mogen zijn om mensen duidelijk te maken dat ze nu eenmaal belastingen moeten betalen. In plaats van belastingverlaging pleit Agalev daarom voor een belastinghervorming en — verschuiving: arbeid minder belasten maar wel belastingen op energieverbruik en milieuvervuiling, en op vermogen.»

Veto: *Sarah, waarom is Vlaams-nationalisme eigenlijk nog nodig?*

Sarah: «Nationalisme komt inderdaad soms oubollig en overbodig over, in een verenigd Europa en zo. Mensen die de politiek beroepsmatig van dichterbij kunnen volgen stellen echter vast dat veel voorstellen worden afgeketst door Wallonië. Blijkbaar hebben we toch twee verschillende culturen, met verschillende ideeën, twee verschillende landen bijna. Het zou dan ook productiever zijn als beiden hun eigen weg gaan. Dat wil niet zeggen dat we Wallonië direct laten vallen, dat zou op basis van samenwerkingsovereenkomsten gaan. Wallonië zal het in een eerste fase namelijk moeilijk hebben om er economisch bovenop te geraken zonder Vlaams geld. Ik wil daarbij benadrukken dat ik niet voor een radicale breuk ben, maar een geleidelijke en gefaseerde aanpak prefereer. Dit in tegenstelling tot oudere partijleden, heb ik soms de indruk. Maar die zijn de huidige politieke situatie wellicht al langer beu (*lacht*).»

Veto: *En Brussel dan?*

Sarah: «Brussel hoort bij Vlaanderen, hé. Brussel zal natuurlijk wel nog een tijdje tweetalig zijn, dat is evident. Op korte termijn is het van belang dat Vlamingen niet meer gediscrimineerd worden. Als de Vlamingen daar duidelijker aanwezig zouden zijn in de stad, zouden allochtonen beseffen dat ze beter ook Nederlands leren, wat nu niet het geval is.»

ONAFHANKELIJK

Veto: *De CD&V pleit nu voor confederalisme.*

Izzy: «Zo'n juridische term zegt erg weinig. Ik heb wel respect voor de Vlaamse Beweging, en ik vind ook dat men zich in België gerust Vlaming mag voelen. Maar ik zou nooit voor de N-VA stemmen omdat dat Vlaamse aspect het enige strijdpunt lijkt. Het is belangrijk, maar het zou niet het enige uitgangspunt mogen zijn. Er zijn andere maatschappelijke problemen die ook aandacht verdienen.»

Sarah: «Wij zijn ook wel bezig met andere dossiers hoor. Maar voor de N-VA zullen andere problemen makkelijk worden opgelost in een onafhankelijk Vlaanderen.»

Veto: *Heeft niet elke partij één uitgangspunt?*

Izzy: «Ik denk niet dat dat geldt voor de CD&V. We hebben niet echt één overkoepelend uitgangspunt omdat alle meningen aan bod komen. Zoals ik al zei, hecht ik veel belang aan interne dialoog. Er kan nooit teveel verscheidenheid zijn. CD&V is een partij waar iedereen zich wel een stukje in herkent. Hoe meer meningen in een partij, hoe genuanceerder en doordachter de standpunten en het beleid. Maar ik begrijp

Izzy: "Er kan nooit te veel verscheidenheid zijn binnen een partij"

onpopulaire maatregelen: die zei zonder scrupules dat er bespaard moet worden. Dat is nu niet het geval.»

Sarah: «Daarom vind ik de N-VA zo rechtlijnig: ik vertrouw er op dat zij de dingen niet anders zullen voorstellen. Als de economische toestand slecht is, zullen ze het zeggen. En niet, zoals Verhofstadt nu doet, beweren dat het goed gaat terwijl ik van veel net afgestudeerden hoor dat het moeilijk is werk te vinden. Ik denk dat het ook te maken heeft met het feit dat er zoveel partijen in de regering zitten, waardoor er binnen de regering veel verdeeldheid is en een strijd om populariteit.»

Veto: *Zijn er dan te veel partijen?*

Sarah: «Teveel regeringspartijen en verdeeldheid, ja. Niet teveel partijen (*lacht*).»

Frederiek: «Compromissen zijn nu eenmaal eigen aan de politiek. Belangrijk is dat er een regeringsakkoord is dat wordt

18 mei

wel mensen die een partij kiezen die op een thema focussen als sociale gelijkheid, ecologie, enzovoort.»

Veto: *Weet de kiezer dan wel waarvoor hij stemt als hij voor de CD&V kiest?*

Sarah: "Gelukkig kwam Irak na Nepal"

Izzy: «Het is toch een beetje het handelsmerk geweest van de CD&V dat we genoeg competente mensen in onze rangen hebben. De kiezer zal dan wel stemmen op individuele personen die vertrouwen uitstralen en die zijn ideeën en belangen kunnen verdedigen.»

Frederiek: «Dan moet ik zeggen dat ik toch voor Agalev kies op basis van een ideologie, niet omwille van personen. Je doet toch aan politiek omdat je iets wil veranderen op basis van een programma, met een ideologie als richtsnoer. Ons programma is gebaseerd op levenskwaliteit in alle facetten: ecologische duurzaamheid, sociale rechtvaardigheid, een kleurrijke maatschappij en internationale solidariteit.»

TRANSFERS

Veto: *Wat vind jij van het nationalisme dat Sarah uitdraagt?*

Frederiek: «Wij zijn er wel van overtuigd dat bepaalde dingen op een zo laag niveau moeten worden geregeld, terwijl andere zaken zoals kernenergie en de spoorwegen best op Belgisch niveau blijven. Treinen rijden uiteindelijk van Oostende naar Welkenraedt. Ook ontwikkelings-samenwerking wordt beter niet gesplitst, hoewel een aanvullend Vlaams beleid natuurlijk wel positief zou zijn. In het kader van de sociale zekerheid wordt er vaak gesproken over financiële transfers van Noord naar Zuid, maar er zijn ook transfers binnen Vlaanderen. Het Vlaamse streven is dus zeker niet onze *core business*, maar wij willen altijd praten. We gaan er wel van uit dat bestuurlijke veranderingen en staats-hervorming altijd nuttig moeten zijn voor de burger en leiden tot beter bestuur.»

Sarah: «Daarop wil ik toch even reageren. De NMBS splitsen betekent niet dat de treinen gaan stoppen aan de grens. Er rijden nu ook treinen over de Belgische landsgrenzen. Ik vind dat een beetje een typisch, karikaturaal beeld van Vlaamse onafhankelijkheid. We zullen samen deel uitmaken van Europa en in dat kader samenwerken. Hetzelfde voor kernenergie en het Belgisch leger, denk ik.»

THUISVOELEN

Veto: *Is een groeiende partij als het Vlaams Blok nooit een optie geweest voor een nationaliste?*

Sarah: «Voor mij niet.»

Izzy en Frederiek: *(in koor)* «Voor mij ook niet.»

Sarah: «Het Blok is nooit in mijn gedachten opgekomen. Ik merk ook vaak dat mensen van het Blok overkomen naar de N-VA en blij zijn terug in een degelijke, open Vlaams-nationale partij te zitten. Ik vind de N-VA een menselijke partij en bij het Blok zou ik me nooit thuisvoelen.»

Izzy: «Het Blok moet je ernstig nemen omdat hun succes aangeeft dat er bepaalde problemen zijn. Hun oplossingen zijn echter van een andere orde.»

Veto: *En het cordon sanitaire?*

Sarah: «Ik ben tegen het cordon omdat het Blok op die manier stemmen wint zonder

iets te moeten doen. Als je niks doet kan je niks misdoen. Zo creëren ze een imago van politieke zuiverheid. Op die manier lijken ze het enige alternatief voor 'politieke zakken-vullers', een soort vlucht uit de politiek. Ze zouden wellicht eens moeten deelnemen aan het beleid. In Antwerpen misschien.»

Frederiek: «Ik ben voorstander van het cordon, als je dat goed invult. Ik versta daaronder dat je niet samenwerkt met het Blok tout court. Dus ook geen gezamenlijke wetsvoorstellen enzovoort. Dat wil niet zeggen dat je niet

een goed beleid de onvrede wegneemt. Daarbij mag je het gesprek met Blokstemmers niet uit de weg gaan.»

ALLOCHTONEN

Veto: *Die onvrede heeft ook te maken met de integratieproblematiek waar het Blok maximaal op inspeelt.*

Izzy: «Zoals ik zei: het Blok heeft een signaalfunctie. Ik ontken niet dat er problemen zijn en daar kan geen enkele partij om heen. Maar los die niet op zoals het Blok het wil.»

Sarah: «Het is niet zo makkelijk: er zijn

Veto: *Is Agalev niet wat naïef in haar benadering van de problematiek?*

Frederiek: «Ik denk dat niet. We geloven in een samenleving waar mensen echt kunnen samen-leven in verschil.»

Sarah: «Maar ze moeten willen.»

Izzy: «Het moet inderdaad van twee kanten komen. Als je als voetballer aan de kant blijft staan zal je ook geen pass krijgen en dus niet scoren.»

Frederiek: «Migranten zijn zeker niet onwillig hoor, de wil is er. Maar als je dan de wachtlijsten ziet voor de lessen Nederlands. Er moeten meer financiële middelen worden vrijgemaakt.»

Sarah: «Daar ligt dan ook de fout van de regering. Bovendien kan je nu Belg worden zonder geïntegreerd te zijn.»

Izzy: «Inderdaad, de regering heeft vier jaar tijd gehad om iets te doen aan het taalonderwijs. Nu, de taal is inderdaad belangrijk. Maar integratie vereist meer, ook op de arbeidsmarkt moeten ze zich bewijzen en integreren.»

Frederiek: «De regering heeft een begin gemaakt met de taallessen. Het hangt ook af van wat je onder integratie verstaat. Integratie betekent voor mij niet dat iemand zich volledig moet aanpassen.»

Sarah: «Dat klopt, dat is het Blokstandpunt. Toch ga ik daarin verder dan Frederiek, denk ik. Je moet kunnen meedraaien volgens bepaalde waarden in de publieke sector; privé heeft iedereen echter zijn eigen levensstijl.»

Frederiek: «Ik denk inderdaad ook dat werk essentieel is, maar werkloosheid bij allochtone jongeren is een groot probleem. Maar discriminatie op de arbeidsmarkt is een groot probleem, zo blijkt uit onderzoek.»

Izzy: «Akkoord, dat moet zeker van onze kant komen.»

ACHTERSTAND

Sarah: «Maar eens iemand solliciteert en hij toont dat hij geïntegreerd is en de nodige capaciteiten heeft denk ik wel dat een bedrijfsleider er enkel voordeel bij heeft een degelijke kandidaat aan te nemen.»

Frederiek: «Ik zou nog willen toevoegen dat naast de arbeidsmarkt vaak in het onderwijs al een achterstand tot stand komt en dus een tweede oorzaak van spanningen is. Toch ga ik niet zeggen dat culturele verschillen ook een rol spelen, zoals de vrij ongelijke opvoeding van jongens en meisjes.»

Izzy: «Jahjah is helaas een voorbeeld van iemand die wel kansen heeft gehad, intelligent is. Hij heeft kansen genoeg gehad. Als hij problemen heeft is dat zijn eigen fout.»

Frederiek: «Ja, maar dat hij een aanhang heeft verworven zegt toch iets.»

Sarah: «Hij is toch vooral een product van de media geworden. Onlangs hoorde ik Fatma Pehlivan (sp.a) zeggen dat dat Jahjah niet de stem van de migrant is. Helaas zijn er partijen die er voordeel bij hebben Jahjah als de migrant voor te stellen.»

Lieven De Rouck

met hen in discussie gaat of niet met hen wil praten. Maar als partij moet je ook kunnen zeggen: onze overtuiging ligt zo ver van die van het Blok dat we met hen niet in zee kunnen gaan. Het Blok is toch een partij die zweemt naar racisme.»

Veto: *Is de huidige situatie niet een beetje dubbelzinnig? Een partij die algemeen wordt bestempeld als ondemocratisch mag wel opkomen maar mag niet deelnemen aan de macht.*

Izzy: «Het Blok zit constant op het randje.»
Sarah: «Ze zijn misschien wel democratisch opgericht en dus formeel democratisch, maar hun ideeën zijn niet zo democratisch. Het is gevaarlijk om het een ondemocratische partij te noemen.»

Frederiek: «Ze zullen zich net beroepen op de democratie om op te komen en op de vrije meningsuiting om hun ideeën te spuien. Het komt er dan op aan dat je door

verschillende culturen die naast elkaar leven en geen contact hebben. Er is een soort vrees voor het onbekende. Ze zouden overal in de

Frederiek: "Deze regering bracht een nieuw geluid door tegen de VS in te gaan aangaande Irak"

maatschappij geïntegreerd moeten zijn. Maar in de jeugdbewegingen bijvoorbeeld zie je weinig allochtonen.»

Frederiek: «Dan moet je vragen naar de oorzaak?»

Sarah: «De oorzaak is er al van jongaf aan hé: ze kennen de taal niet, ze blijven bij hun allochtone vrienden, zitten in dezelfde school.»

Frederiek: «Misschien worden ze in andere scholen niet toegelaten.»

WIE IS WIE BIJ...

TOAST

«We willen onszelf niet té serieus nemen»

Als je op donderdag tussen 19u en 20u afstemt op Scorpio, word je overrompeld door de zwele stemmen van Liesbeth en Sanne, presentatrices van *Toast*, het cultuurprogramma dat je wekelijks een portie 'aangebrachte cultuur' voorschotelt.

Liesbeth Huybrechts: «De term 'aangebrachte cultuur', waarmee we de inhoud van ons programma beschrijven, hebben we bedacht omdat we het in *Toast* niet te braaf willen houden. We willen niet enkel rapporteren wat er te beleven valt of louter promotie voeren voor culturele activiteiten. We durven ook al eens kritisch te zijn.»

Sanne Jansen: «Een andere term waarmee we de inhoud beschrijven is 'licht verteerbaar', waarmee we duidelijk willen maken dat we onszelf niet té serieus willen nemen.»

JONGEN

Veto: Hoe zijn jullie bij Scorpio terechtgekomen?

Sanne: «Ik ben bij Scorpio terechtgekomen via Liesbeth. Zij werkte al voor *Scorpioscoops*, het nieuwsprogramma. Ik ben begonnen op de nieuwsredactie en heb dit schooljaar de overstap gemaakt naar *Toast*.»

Liesbeth: «Een jongen die ik kende werkte op de nieuwsredactie van *Scorpioscoops* en vertelde me dat ze een presentatrice zochten voor het programma. Ik heb me toen meteen aangeboden.»

Kirsten Simons: «Ik zag Sanne en Liesbeth vorig jaar op het interfacultair songfestival, waar ze een reportage aan het maken waren. Wat ze deden, sprak me wel aan. Toen ze me vertelden dat ze nog mensen zochten voor *Scorpioscoops* heb ik geen moment getwijfeld.»

Veto: Waarom zijn jullie weggegaan bij *Scorpioscoops*?

Liesbeth: «We draaiden alledrie een dag per week mee bij de nieuwsdienst en hielden ons voornamelijk bezig met cultuur. Het werd niet zo geapprecieerd dat alle cultuur op één dag gebundeld werd. Men wou het culturele nieuws wat meer spreiden over de hele week maar voor ons was dat niet haalbaar.»

Sanne: «Dit schooljaar stelde men bij Scorpio een nieuw weekprogramma op en er bleek plaats vrij te zijn voor een nieuw programma.»

Liesbeth: «Er was nood aan een algemeen cultuurprogramma. Wij kregen dat uurtje dat er nog vrij was om ons ding te doen.»

VAARWATER

Veto: Wat kan de luisteraar verwachten in een aflevering van *Toast*?

Liesbeth: «We beginnen altijd met het cultuurnieuws, waarbij we een overzicht geven van wat er op nationaal en internationaal vlak gebeurd is.»

Sanne: «Meestal hebben we ook een drietal reportages. Die kunnen gaan over dans, beeldende kunst of theater. We proberen wel altijd zoveel mogelijk uit het vaarwater van onze collega's van andere culturele programma's te blijven.»

Liesbeth: «Af en toe hebben we ook recensies. Tot slot geven we nog elke week de agenda van de culturele evenementen die plaatsvinden in de komende week mee.»

Sanne: «We geven vaak tickets weg. Dat is waarschijnlijk de reden waarom mensen naar ons programma luisteren! (lacht)»

Veto: Wat is voor jullie het leuke aan het programma?

Sanne: «Door het programma ontmoeten we soms heel toffe mensen. Het geeft me ook altijd een kick als ik iemand kan

interviewen die bijvoorbeeld een dansvoorstelling doet in het STUK.»

Kirsten: «We krijgen de kans om naar heel wat voorstellingen te gaan.»

Veto: Kruipt er veel voorbereidingstijd in het programma?

Liesbeth: «Ja, ik ben er dagelijks mee bezig.»

Sanne: «Het voordeel is wel dat we met zeven aan het programma werken. We kunnen het werk dus een beetje verdelen. Zo houden Liesbeth en ik ons bezig met de presentatie en zorgt Liesbeth voor de bindteksten, algemene omkadering en het cultuurnieuws. Kristof Lowyck, Sophie Berlamont, Bieke Schreurs en Kirsten verzorgen de reportages, Bernard Peirs staat in voor de techniek en Eppo Dehaes stelt elke week onze playlist samen.»

Kirsten: «Als iemand het te druk heeft en weinig of niets kan doen wordt dat door de anderen opgevangen. Daar wordt geen probleem van gemaakt.»

Sanne: «Als iedereen wegvalt zoals tijdens de examens of met Kerstmis of Nieuwjaar, hebben we wel een probleem natuurlijk. Dan voorzien we noodprogramma's.»

VERLEGEN

Veto: Noodprogramma's?

Liesbeth: «Dat zijn conceptuitzendingen waarvan de onderwerpen tijdloos zijn. Zo hebben we al conceptuitzendingen gemaakt over Japanse kunst en jazz.»

Veto: Vanwaar blijven jullie de inspiratie halen om elke week het programma te vullen?

Liesbeth: «Er is altijd zoveel te doen dat we nooit om onderwerpen verlegen zitten. Vlaanderen bruijt op cultureel vlak! Er is altijd zoveel te beleven dat we echt moeten selecteren wat we aan bod laten komen.»

Veto: Wat was de meest memorabele uitzending tot nu toe?

Kirsten: «Ik vond de Volle Tent heel leuk om te doen. We hebben toen een uitzending van drie uur gemaakt, live vanuit de Stukbar. Men had voor ons een podium en zeteltjes voorzien zodat we onze gasten konden ontvangen en interviewen.»

Liesbeth: «Dat was echt wel één van de hoogtepunten. Het was ook een goede test voor onszelf. Ik had niet gedacht dat ik zoiets zou kunnen. Toch is alles goed verlopen.»

HARD

Veto: Vanwaar de keuze voor elektronische muziek in tijdens de uitzending?

Liesbeth: «Het past gewoon perfect bij ons programma. De keuze voor elektronische muziek was heel bewust. Gitaarmuziek is te hard en klassieke muziek te elitair. Vandaar.»

Veto: Zien jullie een toekomst in de mediawereld zitten?

Liesbeth: «Ik was eigenlijk van plan om dit jaar al mee te doen aan radiostemtesten maar dat is er nog niet van gekomen. Ik zou het wel zien zitten om op de redactie van een cultuurprogramma te werken.»

Kirsten: «Ik wil ook iets in de media doen maar ik weet nog niet goed wat. Een job achter de schermen spreekt me het meest aan.»

Sanne: «Ik sluit me daarbij aan. Montage vind ik ook wel boeiend. Ik weet nog niet welke richting ik wil uitgaan maar ik wil zeker niet met mijn kop op tv komen! (lacht)»

Annick Lories

Toast kan je iedere donderdag tussen 19u en 20u beluisteren op Radio Scorpio (106 FM)

www.radioscorpio.com

Filmquiz

Goed nieuws voor filmfans! Iedere week vind je in Veto een nieuwe quizvraag. Beantwoord je die snel én juist, dan maak je kans op gratis duotickets. En er is meer: we houden de scores van de spelers bij, en tellen, week na week, het aantal juiste antwoorden per speler op. De top 5 van de hoogst scorende spelers kan je raadplegen op de website van Cinema ZED: www.cinemazed.be. Aan het einde van het seizoen, in mei, wint de hoogst scorende speler een mooie hoofdprijs.

VRAAG 5: Aan welke Belgische filmschool studeerde Dominique Standaert, regisseur van de film "Hop"?

Stuur je antwoord razendsnel naar quiz@cinemazed.be en maak kans op een duoticket voor de voorstelling van "Hop" (Dominique Standaert, België) op donderdag 20/3, 22u30

Deadline voor het insturen van je antwoord is woensdag 14u.

HET FAVORIETE BOEK VAN ... DECAAN BUECKERS

“Geestesverruimende invloed”

Eén van de vervelende dingen van het leven is dat men duizenden boeken lezen moet, enkel om te ontdekken dat men ze niet had hoeven te lezen. Om u hiervoor te behoeden peilt Veto elke week naar een gouden tip van één van de vele erudiete mannen en vrouwen die onze Alma Mater rijk is. Welk boek maakte op hem of haar een verpletterende indruk of veranderde zelfs zijn of haar leven? Deze week is het de beurt aan Mart Bueckers, decaan Lichamelijke Opvoeding en Kinesithérapie.

(dv)

Mart Bueckers: «Welk boek heeft de meest verpletterende indruk op me gemaakt? Een verpletterende opgave zowaar. Laat me toe deze opgave iets of wat te vereenvoudigen door een topdrie naar voor te schuiven die in mijn ogen het eremetaal meer dan waard zijn. Van brons naar goud gaat het dan over John Irving, Jose Saramago en Frank Herbert. Deze laatste heeft met zijn zedelijke heil-sage **Duin** een waar epos neergeschreven dat de lezer achterlaat met het voldaan gevoel dat de wereld van de science fiction geen saaie fictie is, maar een doordachte kosmos van wervelende gedachten. Daarbij komt nog dat Herbert door de confrontatie van creaturen en figuren op een scherpzinnige wijze het menselijke gedrag analyseert in zijn of haar conflicten met angst, macht, religie, maatschappelijke orde, enzovoort. Bovendien lijkt het alsof de auteur zelf onder de geestesverruimende invloed was van de specie van de planeet Arakis bij het schrijven van deze sage. Wellicht heeft dit zijn grenzeloze fantasie nog gestimuleerd, waardoor hij de lezer — mij in dit geval — een ruimte voorspiegelt die ook naar binnen reflecteert.»

«Deze nood aan reflectie is zeker ook aanwezig bij het lezen van de roman **Het evangelie volgens Jezus Christus** van José Saramago, alhoewel het verhaal loopt als een trein vraagt zijn eigenzinnige beschrijving van het leven van Christus de nodige aandacht, vooral zijn beschouwingen over goed en kwaad maakten indruk, je moet er als lezer wel de zeer speciale stijl bijnemen, maar dat zal je allicht met graagte doen.»

«Ten slotte nog **De Watermethodeman** van Irving vermelden, al was het maar omdat dit heerschap erin slaagde me op een verloren moment midden in de nacht te doen 'tranen' van het lachen.»

Wij vrouwen zijn een geil ras

In deze tijd van betogingen en veto's in de Veiligheidsraad kan de kunst niet achterblijven. Daarom zocht het campustoneel een tekst die actueel genoeg was, zonder moraliserend te zijn. 'Lysistrata' van Aristofanes leek perfect.

In de rustige en licht mystieke kapel van het Zwarte Zusterscollege staat een geïmproviseerd podium, met als achtergrond drie eenvoudige witte lakens. De acteurs krijgen de instructie om zich boven om te kleden. Intussen spreekt Veto met Jan De Vuyst, diensthoofd studentenvoorzieningen en na zijn uren regisseur van het stuk, hoewel hij zelf liever de titel 'coach' hoort.

Jan De Vuyst: «Aristophanes heeft het stuk geschreven tijdens de Peloponnesische oorlog tussen Athene en Sparta, toen deze in zijn meest hopeloze stadium was. Zijn bedoeling was om door een vette klucht de mensen het probleem duidelijk te maken, om nog een laatste keer beroep te doen op het gezond verstand. Actueler kan dus niet. Vorige week is dit stuk in 59 landen gespeeld om Amerika en Irak duidelijk te maken dat ze moeten stoppen. Toch is het stuk niet moraliserend, integendeel. Aristofanes zei dat als je iets wil overbrengen, je het met een vette lach moet doen. Toch is het niet echt een platte klucht, er blijft een verhaal in zitten. Bovendien is het het eerste stuk met een *deus ex machina*, een reddende engel, zeg maar.»

Veto: Hoe kan een stuk van de vijfde eeuw voor Christus nu nog zo actueel zijn?

De Vuyst: «Omdat het verhaal zo oud is als de straat. De mannen willen oorlog voeren, de vrouwen willen dat het stopt. Wat doen de vrouwen? Ze stoppen met vrijen. En dat gaat op de zenuwen van de mannen werken, ze raken steeds meer gefrustreerd, wat je duidelijk in het stuk kan zien. Uiteindelijk geven ze de oorlog op, sluiten ze vrede met elkaar, althans in het stuk. In het echt is dat uiteraard niet gebeurd. Athene en Sparta hebben zich doodgevochten.»

EMERITUS

Veto: Heeft u dit stuk doelbewust gekozen met het oog op de actualiteit?

De Vuyst: «Ja. Bij Campustoneel willen we altijd een leuk stuk, geen zware tekst of wat hoog aangeschreven staat in de repertoiremiddens. We willen iets speciaals spelen, ten eerste waar veel volk aan kan meedoen. Maar ten tweede ook om de vorming. Ik geloof niet in opleiding aan de universiteit, maar wel in vorming. Ik vind dat studenten van pakweg landbouw, burgerlijk ingenieur of letteren moeten kunnen proeven van theater. Niet omdat ze liefhebber zijn, maar omdat het bijdraagt tot hun vorming.»

Veto: Spelen er enkel studenten mee?

De Vuyst: Neen, er is een assistent bij en een professor emeritus. Eigenlijk is de bedoelingen om zoveel mogelijk mensen van de universiteit aan te trekken: studenten, assistenten, proffen, personeel, allemaal door elkaar. Wel is negentig procent student.

Veto: Worden er selecties uitgevoerd, zijn er vereisten?

De Vuyst: «Neen, iedereen mag meedoen. Selecties gebeuren enkel in de rolbezetting. Voor al wie zich in het begin van het jaar aanmeldt, zoeken we een rol. Net omdat ik niet geloof in die opleiding. Dit is zelfs niet eens amateurtoneel. Het is eventjes proeven, iets interessants meepikken.»

LICHT

«Gelukkig hebben wij het voordeel dat door het beetje personeel dat hier werkt, we een structurele basis kunnen geven. We hebben een zaal, we hebben een decor, we hebben licht. Als je kijkt naar de problemen die Germaniatoneel ondervindt, die hebben wij niet. Nog niet, moet ik zeggen. Want wie weet hoe lang we hier nog blijven spelen?»

Veto: Is er een grote doorstroom van verschillende mensen, of blijven de meesten enkele jaren?

De Vuyst: «De meesten blijven enkele jaren, omdat ze het fijn vinden. Sommigen blijven zelfs tot een jaar na hun studies, om nog een beetje 'student' te blijven. Maar dat is niet erg. Het proces is het belangrijkste, leren omgaan met een moeilijke tekst, met een scenisch gegeven, met je eigen lichaam.»

Veto: Hoe heeft u het klassieke probleem met het Griekse stuk opgelost? Wat heeft u met het koor gedaan?

De Vuyst: «Het is inderdaad erg moeilijk speelbaar, zo'n koor. Wij hebben het opgelost door de koorfragmenten te verdelen in dialoog. Het valt niet erg op, soms kan je het merken omdat het koor de basis is. We zijn voor de rest wel vrij trouw gebleven aan het stuk. Op het einde hebben we wel wat adaptaties doorgevoerd. De typisch Spartaanse en Atheense liederen bijvoorbeeld hebben we vervangen, omdat niemand ze begrijpt.»

Lysistrata door het Campustoneel
18,19,22,26,26 en 28 maart om 20.00 u
in de Kapel Zawartzuster, Zwarte Zusterstraat 2 te Leuven
reservaties: fons.melot@dsv.kuleuven.ac.be

Veto: Is er doelbewust gekozen voor een uiterst sober decor en een heel eenvoudige kostumering?

De Vuyst: «Dat is om artistieke redenen. Neen, eigenlijk hebben we geen geld (*lacht*). We moeten het zo sober doen. Maar het gaat ook niet om een fantastisch decor, het gaat niet om mooie kleren, het gaat over spelen. En spelen is je lichaam leren kennen, je stem, niet de omgeving daarrond.»

SEKS

Na de opwarming waarin vrij en ongegeneerd gedanst wordt, begint dan de *voorgenerale* repetitie op de tonen van 'Fragile' van Sting. Een eerste actrice komt op, kijkt met bange en verbaasde ogen de zaal in, zet zich op haar knieën en begint te declameren. Meteen heb je door dat dit een klassiek Grieks stuk is, de woorden klinken soms wat archaisch en pathos mag, neen, moet. De vrouw met de naam Lysistrata (letterlijk 'oorlogsontbindster') neemt de leiding in de opstand tegen de oorlogszuchtige mannen. Als de oorlog wil stoppen, moeten zij ook volharden, zij moeten mee doen wat ze kunnen voor de vrede. Elke vrouw gaat akkoord, ze zijn bereid om tot het uiterste te gaan. Maar te doen wat Lysistrata vraagt? Geen seks meer met hun mannen? "Wat een geil ras zijn wij toch, wij vrouwen!", roept ze uit. Wie niet tegen dit soort uitspraken kan, blijft beter thuis, het stuk staat er vol van.

Dat het toneel een initiatie is, valt op te merken uit de klassieke patronen die gehanteerd worden. Mimiek is erg belangrijk, maar wordt hier stereotiep toegepast. Toch verliest het stuk niet aan charme. Verder wordt er eenvoudige symboliek toegepast, die soms niet eens meer suggestief valt te noemen. Of wat vindt u dan van: "de delta netjes geëpileerd"? De tekst is grappig, zoals Griekse komedies grappig zijn.

Na de vrouwen, de mannen. Een eerste

blik toont ons al wat ze zijn: *losers*. En niet zomaar losers, dikke losers. Ze zijn meer debiel dan macho, hebben schrik van de vrouwen en zijn slap. Waar de vrouwen als geil werden geprofileerd, zijn deze mannen krijgslustige soldaatjes van plasticine. De verenigde vrouwen kunnen de mannen zo aan. Het seksualiteitsgehalte blijft gedurende de hele opvoering erg hoog. Niet enkel de

uitspraken, maar ook de lichaamsbewegingen en de handgebaren. Of om het anders te zeggen: de wapens van de vrouwen zijn haar heupen, haar benen en haar "voortuintje, netjes ontdaan van elk grassprietje", waarbij wel eens in andermans rok wordt gekeken.

VERLEIDINGSSPEL

Op een ogenblik ben je vergeten dat dit stuk eigenlijk draaide om een vreselijke oorlog. Je lijkt meer in een verleidingsspel gevat te worden dan in een strijd tegen het gevecht. Daar ligt waarschijnlijk de kracht van het geheel. Het lijkt dan misschien wel een spelletje van dominante vrouwen, maar de boodschap krijg je toch mee.

"Elke vrouw is een vamp, maar geen vrouw is een ramp!" roepen de mannen en het wordt duidelijk hoe ver de vrouwen hen gekregen hebben. Deze soldaten van weleer willen gerust hun oorlog opgeven en vrede sluiten om verlost te zijn van de 'kwaal', gekenmerkt door spasmen en een gigantische erectie (wat, geloof ons vrij, een understatement is). De verzoening komt op, het verdrag wordt gesloten, fouten worden toegegeven en beloftes gemaakt langs elke zijde. De mannen mogen na lange tijd eindelijk 'hun akkertje gaan bezaaien'. Tenslotte krijgen we nog de dag nadien te zien. Terwijl iedereen er halfdronken bij staat, leunend tegen de ander, worden we er opnieuw aan herinnerd waarover dit stuk eigenlijk ging. "Laat ons vooral in de toekomst niet dezelfde fouten maken." roept de leidende vrouw op. Tenslotte sluit ze af met: "Loof Athena, de godin met de gouden tempel." Wij hoeven u niet te vertellen waar haar handen waren bij dat laatste woord? Laat ons enkel hopen dat deze flauwe humor die eigenlijk wel te smaken valt, iets uithaalt in de realiteit. De kans is klein, maar het is een mooie gedachte.

Hanne Vermeiren

Belgisch Internationaal Filmfestival van de Fantastische Film

Veto geeft 100 filmtickets weg

Voor diverse voorstellingen tot 28 maart

Kom even lang op ons kantoor in de 's-Meiersstraat 5 (tussen Hogeschoolplein en Muntstraat) op dinsdag 18 en donderdag 20 maart van 14 tot 18u. en ga gratis naar de film.

Bob Dylan achterna

Guy Swinnen werd vooral bekend als stem en songwriter van België's beste rockband van de jaren tachtig The Scabs. Na de split van The Scabs in 1996 komt hij nu opnieuw in de muzikale schijnwerpers te staan met zijn jongste band Jonesy.

We moesten zelf eerst wat opzoekingswerk doen om te weten te komen wie nu eigenlijk wel Guy Swinnen is. Van The Scabs hadden we wel al eens gehoord en na wat rondvragen bleek dat ze veruit de populairste rockband van België in de jaren tachtig waren. Het werd een gezellig interview met een sympathieke en vlotte rocker op een terrasje op de Oude Markt. We praatten over 'zijn' muziek en hoe hij graag optreedt, wat voor hem een goede muziekband is en wat The Scabs nu net groot maakte.

INTIEM

Veto: Waaraan mag het publiek zich woensdagavond verwachten?

Guy Swinnen: «Het optreden wordt een solo concert met akoestische gitaar en mondharmonica. Ik zal wat nieuwe liedjes brengen en uiteraard ook oude nummers van The Scabs. Laat ons zeggen dat het woensdagavond een intiem *unplugged* optreden wordt. Ik bereid mij eigenlijk nooit echt voor op een optreden. Wat ik speel, hangt in grote mate af van het aanwezige publiek. Bij een publiek dat speciaal komt voor de muziek en dat aandachtig staat te luisteren, zal ik automatisch introverter spelen. Ik ga altijd in op de sfeer die er hangt.»

Veto: Wanneer bent u met muziek begonnen?

Guy Swinnen: «Eigenlijk ben ik op vrij late leeftijd met het spelen van muziek begonnen. Natuurlijk was ik altijd al een grote fan van muziek, luisterde ik intensief naar liedjes en zong ik thuis ook heel vaak. Maar ik ben echt beginnen spelen onder invloed van iemand in mijn voorlaatste jaar humaniora die zijn spreekbeurt gaf over 'de gitaar'. Thuis had ik ook een gitaar liggen van mijn oudere broer. Na zijn spreekbeurt heb ik die kameraad gevraagd of hij mijn gitaar niet eens wat wilde stemmen en mij ook wat akkoordjes wilde leren; twee maanden later was ik al met mijn eerste groepje bezig.»

«Zelf kan ik maar op twee muziek-instrumenten spelen. Ik kan mezelf wat begeleiden op gitaar en wat mondharmonica op z'n Bob Dylans en dat zegt al genoeg over mijn muzikale capaciteiten. (lacht) Ik probeer met de beperkte middelen die ik heb wat nummers te maken. Als je technisch niet sterk bent, moet je zorgen dat je met goede melodieën komt om er iets deftigs van te maken. Ik denk dat dit de reden is waarom we er af en toe in geslaagd zijn om een goed nummer te maken.»

PUNK

Veto: Van waar komen de namen 'The Scabs' en 'Jonesy'?

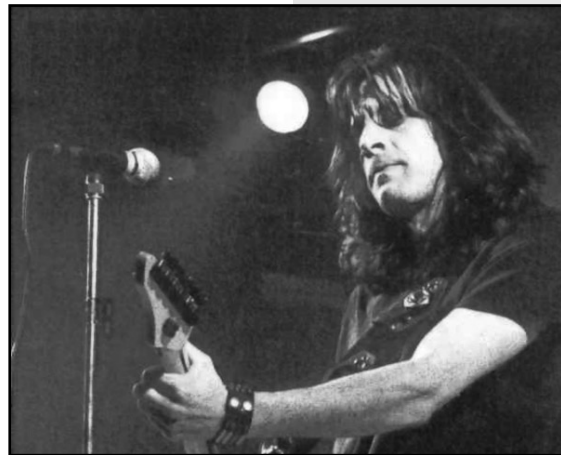
Guy Swinnen: «Een 'scab' is eigenlijk een stakingbreker. Vroeger waren er in Groot-Brittannië de fameuze mijnstakingen en mensen die toch gingen werken, werden uitgescholden voor scab. Dat klonk indertijd als een vrij typische punknaam en klonk vrij funky. De naam van mijn nieuwe groep 'Jonesy' komt eigenlijk van de naam Jones, wat in het Nederlands zoveel betekent als Janssen. Jonesy is eigenlijk het verkleinwoordje ervan: *Janssenke* als het ware. De betekenis die er achter steekt is dat hetgeen ik doe niet zo uniek is dat ik pretendeer het warm water uitgevonden te hebben. Wel vind ik dat wat ik breng er mag zijn wat ik breng. Ik probeer ergens de traditie en de muziek waarmee ik opgegroeid ben verder

te laten leven in wat ik doe met Jonesy. Dat is niks speciaals en vandaar de naam 'kleine Janssen'.»

Veto: Waar houdt u zich nu zoal mee bezig op muzikaal gebied?

Guy Swinnen: «Op dit moment ben ik met verschillende muziekprojecten bezig. Jonesy is voor mij op dit moment het belangrijkste omdat het zo'n beetje 'mijn' kindje is. De bedoeling is een echte goede groep te vormen die in de eerste plaats een *vriendenkliekske* is, maar ook op muzikaal vlak heel goed klikt. Het moeten niet de beste muzikanten zijn, maar ze moeten wel goed samen passen. Als je dat hebt, kun je een goede groep uitbouwen. En daar ben ik nu eigenlijk een klein beetje naar op zoek. Een vaste bende, iets wat goed klinkt, mensen die elkaar goed aanvoelen en op die manier iets kan brengen die een klein beetje uniek is.

Dat was volgens mij ook de succesformule voor The Scabs. Met Jonesy hebben we in het najaar van 2002 de single 'Learning to be free' uitgebracht. Nu liggen we wel even stil omdat onze bassist ingelijfd is bij Zornik. De bedoeling met Jonesy is, geleidelijk aan, via singles en live optredens wat bekendheid te krijgen en misschien volgend jaar

een full album uit te brengen.»

RAMMEN

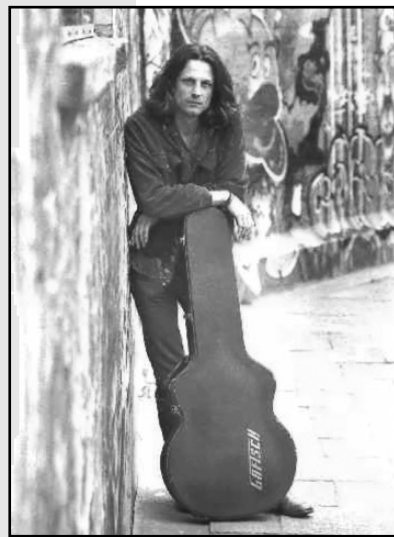
Veto: Hou zou u de muziek die u solo of met Jonesy brengt omschrijven?

Guy Swinnen: «Wat ik solo breng is een beetje het naar buiten brengen van wat ik eerst thuis op mijn zolderkamer-experimenten. Het nummer in zijn alleroorspronkelijkste vorm, heel rudimentair, heel eenvoudig. Gewoon een melodie met een tekst erbij. Met Jonesy gaan we de melodie wat uitbreiden, arrangeren en uitzoeken hoe we een nummer met elektrische instrumenten kunnen brengen.»

«Mijn muziek van nu ligt in feite niet zo heel ver van datgene wat ik met The Scabs

"Een rockoptreden is altijd een beetje een circus. Ik ben vaak veel zenuwachtiger voor intieme optredens waar ik dicht bij het publiek sta."

bracht. Nu is het iets meer *singersongwriter-achtig* laat ons zeggen. The Scabs was ècht wel rock en pop. Nu zijn mijn liedjes wat genuanceerder en niet meer de platte rock van toen. Ik probeer ook iets meer 'sferische' dingen te maken, wat meer nuances te leggen. Niet rammen van begin tot einde. De teksten zijn nogal melancholisch, maar de tekst schuift naar de achtergrond als er een rocksausje overheen gegoten wordt. Je moet echt de tekst in handen hebben en lezen om echt te kunnen begrijpen waarover het gaat.»

Veto: Waarom zijn The Scabs na achttien jaar gesplit?

Guy Swinnen: «Na zo'n lange periode was de samenwerking dood. We zijn te lang samen geweest. In het begin was het vooral de wisselwerking tussen Franky Saens (*drummer van The Scabs, km*) en ik en als je zo lang samen bent dan weet je wat je van elkaar moet verwachten. Als ik met een num-

mertje afkwam zei Franky: "Tof nummer, maar dat is typisch iets van u," en ik had hetzelfde van hem. Op het laatst begon het echt een sleur te worden en dat mag niet in de muziek.»

DROOMJOB

Veto: Hebt u heimwee naar vroeger toen u nog samen was met The Scabs?

Guy Swinnen: «Soms wel, omdat alles toen veel meer georganiseerd was, maar de aanpak en organisatie was ook veel groter en soms wat logger. Dat waren vijftientig mensen die tezamen voortdurend op pad waren. Nu met Jonesy werken we veel compacter. Ook omdat we er nu geen al te grote budgetten tegenaan gooien. Met The Scabs bijvoorbeeld hadden we wel allemaal een vast loon per maand, eigenlijk een droomjob. (grijnst) Als er nu weinig optredens zijn, verdienen we ook weinig, zodanig dat ik af en toe eens een job moet bijnemen. Met The Scabs was de druk ook ontzettend hoog. Als we een plaat hadden die scoorde, waren de verwachtingen ook veel groter. De volgende plaat terug goed moest zijn en weer moest scoren. De tijd met The Scabs is nu eenmaal voorbij, maar de muziek is er nog altijd en die liedjes zullen er altijd blijven. Ik zal mijn verleden niet verloochenen, dat is mijn verleden. Voor ik met Jonesy een gouden plaat heb of ergens anders een groot nummer heb, zal iedereen mij blijven herinneren als Guy van The Scabs.»

Veto: Mist u het dan niet dat u niet meer op de grote podia staat zoals Torhout-Werchter of Marktrock?

Guy Swinnen: «Voor mij maakt het niet zoveel uit als ik op het podium sta van Marktrock of zoals woensdag in de Pavlov. Dat is een ander soort optreden. Als je van die kleine dingen doet, van die heel intieme optredens, dan sta je heel dicht bij je publiek. Ik ben soms veel zenuwachtiger voor die kleine optredens dan voor een groot rockoptreden. Want een rockoptreden dat is eigenlijk altijd een beetje circus. Je moet heel uitbundig zijn, je moet zorgen dat je ambiance maakt, je moet een beetje spelletjes met het publiek spelen.

Dat is eigenlijk een beetje minder diepgang op artistiek gebied. Als je helemaal alleen speelt hangt iedereen aan je lippen. Aan de andere kant heeft iedere artiest graag succes en applaus. En als dat nu een heel groot optreden is, *okay* dat is wel heel plezant om te doen, maar je kan dat niet elke week doen. Het hangt eigenlijk heel veel af van het publiek zelf. Als je een aandachtig publiek hebt dan mag dat nog voor twintig man zijn, dat is nog de moeite en heel tof om te doen. Voor mij telt de appreciatie die ik krijgt.»

DOEN

Veto: Wat ziet u zichzelf binnen tien jaar doen?

Guy Swinnen: «Ik hoop dan nog te mogen zingen, maar ik denk eigenlijk niet op zo'n lange termijn. Ik plan eerst gewoon van jaar tot jaar en over tien jaar zal ik heel waarschijnlijk ook wel nog met muziek bezig zijn. Het feit dat ik nu niet echt gebonden ben aan een bepaalde groep geeft mij de mogelijkheid om heel veel verschillende dingen te doen. Het spelen in culturele centra bijvoorbeeld is mij heel goed bevallen. Zeker die heel rustige en intieme projecten zijn daarvoor ideaal en dat doe ik wel graag eigenlijk. Dat hoop ik zo verder te mogen doen.»

**Kris Malefason
Corneel Haine**

Ithaka goes Hollywood

Taar aanleiding van de elfde editie van het beeldend kunstenparcours Ithaka zakt kersvers Hollywoodwonder Friday af naar de Leuvense binnenstad. Begin deze week vormen de Stukgebouwen het decor voor de videoclip van haar nieuwste single *Key to Life*.

Jessica Friday verwierf eind vorig jaar internationale bekendheid met haar rol in het Amerikaanse kassucces *It Is Always The Same Thing That Happens*, een film die binnenkort in de Vlaamse zalen verschijnt. Inmiddels zong ze ook een eerste full-cd in, waarmee ze gevestigde barbiepoppen als Britney Spears en Christina Aguilera naar de kroon steekt.

De organisatie van Ithaka is dan ook zeer tevreden met de medewerking van Friday. Bert Pieters van Kultuurraad verduidelijkt: "We wilden dit jaar met Ithaka een aantal grenzen verleggen. Beeldende kunst heeft ontgensprekelijk een elitair imago. De editie van dit jaar wil dat imago uitdagen, door in een kunstencentrum een parcours uit de denken dat de traditionele manier van tentoonstellen volledig omvergooit. Bier en friet, pop, soap en andere slapstick zullen de kunstwerken als het ware omsingelen. De acte de présence van Jessica sluit daar natuurlijk perfect bij aan"

Het management van Jessica Friday is naar eigen zeggen opgetogen met deze poging om de popcultuur van haar minderwaardigheidscomplex te ontdoen. Vandaar de beslissing om Jessica's nieuwste videoclip in het concept van Ithaka in te passen. Voor de clip zijn inmiddels een honderdtal Leuvense figuranten aangesproken. Die worden vanaf maandag in het Stukgebouw verwacht.

Het is voor Friday de eerste keer dat ze

in Europa voet aan wal zet. In een officieel persbericht licht Jessica toe: "Ik ben ongelooflijk opgewonden! Vele dromen zijn reeds uitgekomen, maar het in Europa waarmaken zou pas echt het einde zijn. En nu met de oorlog en zo voel ik mij als Amerikaanse verplicht om een positieve boodschap uit te dragen. Dat hoop ik dan ook met dit nummer te doen."

De Ithaka driedaagse zal er in elk geval niet

minder spectaculair om worden.

Bert Pieters: "Het academische-elitaire karakter van kunst is al lang niet meer wat het geweest is. Hoeveel *invités* schuimen niet de ene na de andere vernissage af louter voor de sjeke hapjes en de blabla errond? Dat soort mensen zijn nog steeds welkom op Ithaka, maar aan kaviaar, champagne en dergelijke meer moeten ze zich dit niet jaar verwachten. Ithaka wil populaire cultuur en

kunst samenbrengen, want an sich zijn ze niet zo verschillend."

Els Silvrants

Het kunstenparcours Ithaka loopt van 27 tot 29 maart in het Stuk. Volgende week verschijnt in *Veto* een uitneembare katern over Ithaka. Voor meer info bel kultuurraad op 016/320311 of mail naar kura@stuk.be

WITTE ROZEN VOOR CARLA: NIEUWE FABULEUS-PRODUCTIE IN PREMIÈRE

Bloedende vingernagels en andere jonge mensenproblemen

Mier zussen, een huis en *iets van Poe*. En, niet te vergeten, een publiek dat dicht op elkaar gepakt zit op de houten bankjes van de FABULEUS-theaterruimte. Met dekentjes over de benen, een krakend plafond en rode matte ramen, waardoor je niet naar buiten kan kijken.

Kan je sterven aan teveel smachten? Met die vraag sloot schrijver Stef Lernous zichzelf een maand lang op, en hij keerde terug zonder antwoord. Hij had wel een tekst bij zich, waarmee regisseur Viktor Peeters en vier actrices tussen 16 en 19 aan de slag gingen. Vertrekpunten waren films zoals *The Others*, *Mulholland Drive* en *Carrie*, en verhalen van horrorschrijver Edgar Allan Poe. Fantasiewerelden dus waarin vreemde types in grote huizen wonen met muren die ademen, en waarin de ene zenuw na de andere het begeeft.

Toch vertelt *Witte rozen voor Carla* het bekende verhaal van jonge meisjes die opgroeien en niet goed begrijpen wat er precies aan de hand is, wat ze willen en hoe ze zich eigenlijk voelen. De een verbaast zich over haar borsten die dikker worden, de ander fantaseert zich een prins die langs haar haren de kamer inklaustert, nog een ander ontdekt zichzelf een superman in haar laboratorium. Ze lachen met wie een dagboek bijhoudt en vragen zich bezorgd af wie van hen er al een lief heeft gehad.

Het griezelig-gezellige huis, waarin ze al hun hele leven alles vinden wat hun hartje begeert, is een mooi beeld voor een

overbeschermde jeugd, waarin de buitenwereld onvermijdelijk en steeds nadrukkelijker binnensijpelt. Zo is er de *gazet* die er elke dag ligt, het schijnsel van de altijd volle maan, en Carla die als een gewonde duif naar binnen fladdert - of is het iets anders?

In elk geval, de meisjes weten niet wat ze met de splinters buitenwereld moeten aanvangen. Nu eens uiten ze barokke liefdesverklaringen aan onzichtbare oefenmannen, dan weer slaan ze alles wat vreemd lijkt kapot, of ze vreten het op. Zonder het zelf te beseffen, groeien ze in hun spelletjes uit tot knappe jonge vrouwen in trouwkleedij of met lonkende blikken en wiegende heupen die smeken om vrijheid. Tot het stuk eindigt waar het begint, en er uiteindelijk niets veranderd is.

MINI-LABORATORIUM

De voorstelling bevat geen plot of duidelijk tijdsverloop. Karaktertrekken duiken op en verdwijnen meteen daarna. Dag en nacht vloeien in elkaar over, net zoals de leugens en de waarheden waartussen de meisjes niet kunnen kiezen, en die je als toeschouwer niet kan onderscheiden. Soms praten ze in een gezocht literaire oude boekentaal, dan weer hitsen ze elkaar op in een pittig, Jan Decorteachtig spreektaalje. Je blijft na

afloop dan ook met een hoop vragen zitten: wie zijn die meisjes eigenlijk? Houden ze van elkaar, of kunnen ze elkaar niet uitstaan? Willen ze eigenlijk wel het huis uit? Zijn het de liefjes die ze lijken, of zijn het de krennen die ze zeggen te zijn?

Dat zijn gezonde vragen die de inhoud van het stuk dubbelzinnig houden. Maar er zijn ook enkele vreemde vormelijke keuzes gemaakt. Waarom is de scène volgestouwd met attributen zoals een mini-laboratorium, een koelkast, een stapel kranten? Waarom begint de klok soms luider te tikken? Vanwaar de 'vreemde geluiden' die effectief uit het plafond komen? Toch niet om ons te doen geloven dat we echt in zo'n vreemd huis zitten? Want daarvoor volstaat de charmante spellocatie van het smalle pakhuis, geholpen door de uitgekende belichting: bij elke stap die de actrices zetten, verandert de lichtinval op hun gezichten.

Er zit ook meer dan voldoende materiaal in het spel van de speelsters zelf, die bijzonder gedoseerd acteren en geen verhaal of attributen nodig hebben om spanning op te wekken. Vooral FABULEUS-debutante Sofie Wouters weet precies hoe ze te ingehouden ergernis en ironie kan uitdrukken, en ze wordt daarbij geholpen door een prachtige stem die niet jong en fris lijkt, maar doorwrochten en moegeschreeuwd.

Jeroen Versteede

Witte rozen voor Carla is nog te bekijken op vrijdag 21, zaterdag 22 en zondag 23 maart in de theaterstudio van Artforum, Stapelhuisstraat 13 d. Tickets kan je bestellen op 016/22 78 55 of via info@fabuleus.be.

Vacature Sociale Raad

De Sociale Raad van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie (Loko) probeert de sociale belangen van de Leuvense studenten te verdedigen. Dit doet zij o.a. door sensibiliseringsacties op poten te zetten, de studenten te vertegenwoordigen in Alma, Acco, Velo en de betrokken universiteitsdiensten en door studenten te verdedigen in huurwaarborgprocessen.

Omdat de werking van de Sociale Raad niet volledig op vrijwilligers kan steunen, zoeken wij nog iemand die inhoudelijke, administratieve en logistieke ondersteuning kan bieden. In ruil bieden wij een halftijds contract aan.

De ideale kandidaat is diplomatisch, dynamisch en oplossingsgericht, kan zelfstandig werken, heeft voeling met de studentenwereld en is bereid zich volledig te engageren. Dit houdt ook in dat hij/zij zich vertrouwd maakt met de materie. Ervaring binnen de Sociale Raad is een pluspunt, maar geen vereiste.

De titel van de functie is vrijgestelde. U zult samenwerken met één collega en een aantal vrijwillige medewerkers. In samenwerking met hen moet u ondermeer verslagen van vergaderingen opstellen en redigeren, de agenda bijhouden, uitnodigingen rondsturen, de dagelijkse post afhandelen, permanente verzorging tussen 14 en 18 uur, dossiers aanleggen en aanvullen en mogelijke problemen voor studenten opsporen en signaleren.

De kandidaat voor deze functie zal verkozen worden op een Algemene Vergadering van de Sociale Raad, waar hij/zij zich moet komen presenteren. Wie zich kandidaat wil stellen, stuurt zijn/haar C.V. en een gemotiveerde brief voor vrijdag 28 maart om 17 uur naar:

Loko - Sociale Raad, 's-Meiersstraat 5 in 3000 Leuven. Op dit adres kunt u ook terecht voor alle informatie

Ingezonden mededeling

KRINGLOOPCENTRUM

MEUBELS, KLEDING, FIETSEN, HUISRAAD, ...

VOOR ELKE SMAAK, ELK INTERIEUR

ALLES WAT JE KOT NODIG HEEFT !!!

Yzerenmolenstraat 10-12
3001 Heverlee

016/26.09.21

Openingsuren: Di-Vrij van 10.00 tot 18.00 u.
Za van 10.00 tot 17.00 u (Ma gesloten)

Beiaardcantus

www.beiaardcantus.be

wo 2 april 2003

Ladeuzeplein - Leuven

met gratis after-party

20 u

LOKO

Kaarten enkel te verkrijgen in VVK € 10

Verkoop vanaf maandag 3 maart op alle Kringsecretariaten (voor lijst consulter www.beiaardcantus.be) of op secretariaat LOKO-Kringraad 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven

STELLA ARTOIS ASSOCIATIE KULLEUVEN

Architecturstudenten presenteren Existenz

Existenz-maximum 2003 is een projectweek, georganiseerd door de studenten ingenieur-architect aan de K.U. Leuven. Door middel van workshops, lezingen en debat proberen ze een licht te werpen op architectuur, zowel voor mensen die actief met de kunst van het bouwen bezig zijn, als voor leken. De achtste editie vindt plaats van 17 tot 20 maart in het oude STUC-gebouw (E. van Evenstraat 2d, aan de faculteit Sociale Wetenschappen).

Het thema dit jaar wordt gebundeld in het krachtige "CHOOSE!". Mede-organisator Frederik Boumans: "Als studenten worden we voortdurend geconfronteerd met idealen als functionaliteit, minimalisme, natuurlijkheid van materialen,... We willen met Existenz aanduiden dat er ook andere wegen zijn binnen architectuur, wegen die design, blobby forms en nieuwe technologieën toelaten binnen de strakke lijnen van het modernisme."

Meer info op www.existenzmaximum.be

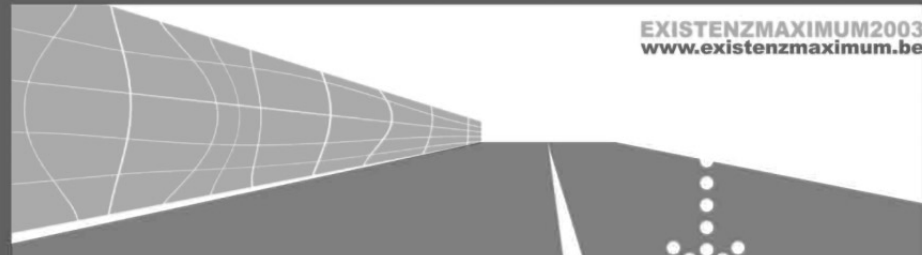
VOORVERKOOP BEIAARDCANTUS

LOKO-Kringraad — 's Meiersstraat 5, 3000 Leuven
Alle werkdagen tussen 14u.00 en 18u.00 — Tel.: 016/22.31.09
KBC-Studentenkantoor — Eikstraat 15, 3000 Leuven
Alle werkdagen tussen 11u.00 en 14u.00 / 15u.00 en 18u.00 — Tel.: 016/28.49.10
Apollon — Tervuursevest 101, 3000 Leuven
ma-do 12u.00-14u.00 en 16u.00-18u.00 — 016/329136
Ekonomika — Dekenstraat 2, 3000 Leuven in het 'Financienkot'
ma-vr 11u.00-18u.00
Farma — Parkstraat, 3000 Leuven vanaf 21u.30
Farma verkoopt in haar fakbar de Capsule vanaf 21u.30
Industria VZW — Vesaliusstraat 13, 3000 Leuven
ma-vr 11u.00-18u.00 — 016/30.10.48 — info@industria.be
Landbouwkring (LBK) — Paul Van Ostajenlaan 95, 3001 Heverlee
LBK verkoopt kaarten bij Maria in de Bar in Landbouwinstituut

016/220835 — lbk@landbouwkring.be
Medica — Brusselsestraat 246, 3000 Leuven
Medica verkoopt kaarten in Doc's Bar (zelfde adres) elke avond open, behalve zaterdag
016/206869 — medica@medica.be, bar@medica.be
Pavlov (Fakbar Psychologie) — Tiensestraat 51, 3000 Leuven
Zondag vanaf 22u.00 / ma-do. 13u.00-??
Psychologische Kring — A.Vesaliusstraat 2, 3000 Leuven
Ma-do 13u.00-14u.00 — 016/325604 — psychokringgroups@yahoo.com
Politika — E.Van Evenstraat 2A, 3000 Leuven
ma-do 11u.00-14u.00 — 016/323086 — krico@politika.be
Vlaams Rechtsgenootschap — Tiensestraat 53, 3000 Leuven
Ma-Do 11u.00 en 17u.00, Vr tussen 11u.00 en 15u.00 — Tel.: 016/32.55.80
VTK — Studentenwijk Arenberg, Blok 6, Verdiep 0
016/200097 — vtk@vtk.be
www.beiaardcantus.be

EXISTENZMAXIMUM2003

www.existenzmaximum.be

programma

oude stuc | e. van evenstr 2d leuven | 17 tot 21 maart

maandag	13u.lunchbox deceuninck 13u.free*interior300 14u.30fusion.psd 19u.opening&receptie 20u.protocol 20u.30lezing UNstudio 22u.theater in 't geniep
dinsdag	11u.brunch 14u.de ontwerpvriend 14u.tuinarchitectuur 18u.modular 20u.quiz 20u.30lezing B architecten 22u.optreden buckaneer
woensdag	10u.masters on tour 17u.vermeir acoustics 17u.salsafash 20u.30thema debat 22u.film metropolis
donderdag	14u.lassen 14u.dansexperiment 17u.lezing lab[AU] 18u.la cucaracha restaurant 20u.lezing macken&macken 22u.cocktailnacht

choose!

ZED

CINEMA

PROGRAMMA VAN 19 T.E.M. 25 MAART 2003

WOENSDAG 19 MAART

15u JEUGDFILM: ONRUST IN VOGELLAND
19 u(!) LES ENFANTS DU PARADIS
22u30 THE ORPHAN OF ANYANG

DONDERDAG 20 MAART

20u THE PIANIST
22u30 HOP

VRIJDAG 21 MAART

20u THE ORPHAN OF ANYANG
22u30 THE PIANIST

ZATERDAG 22 MAART

20u THE PIANIST
22u30 HOP

ZONDAG 23 MAART

15u JEUGDFILM: ONRUST IN VOGELLAND
20u THE ORPHAN OF ANYANG
22u30 LES ENFANTS DU PARADIS

MAANDAG 24 MAART

19 u(!) LES ENFANTS DU PARADIS
22u30 THE PIANIST

DINSDAG 25 MAART

20u THE PIANIST
22u30 HOP

BELGISCHE CINEMA 2002

HOP

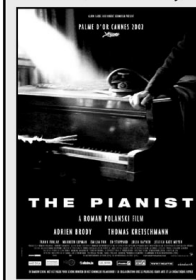
Dominique Standaert / België / 2002 / 1u 42 / met Jan Declair, Antje De Boeck, Mbuyi Kalomba, Ansou Diedhiou, e.a.

Justin, een jonge Burundees van 13 jaar, verblijft met zijn vader Dieudonné illegaal in België. Justin is een fervente voetballer van de Rode Duivels maar vooral van Emile M'Penza. Alles loopt verkeerd wanneer Justin per se de wedstrijd België-Zweden wil volgen en de kabel van de burens aftapt. Als ze door hun burens verraden worden, moeten ze op de vlucht voor de politie. Justin kan door de mazen van het net glijpen maar zijn vader wordt opgepakt en het land uitgezet. "De beste Belgische publieksfilm sinds Toto le héros." (De Standaard)

WWW.CINEMAZED.BE

THE PIANIST

Roman Polanski / Frankrijk / 2002 / 2u28 / Met : Adrien Brody, Thomas Kretschmann, Frank Finlay, Maureen Lipman, Emilia Fox ...

De film vertelt het waargebeurde verhaal van Wladyslaw Szpilman, een Pool van joodse afkomst die er op het nippertje in slaagt aan de deportatie te ontsnappen. Hij duikt onder in het getto van Warschau, waar hij maandenlang teert op broodkruimels en water en zich als een radeloze rat verstoppt. Door de jaren heen wordt hij geholpen door mede-slachtoffers maar ook door collaborateurs en door Duitsers. Sommige Joden organiseren het verzet, anderen maken misbruik van de horror die zich rondom hen afspeelt. Szpilman zal uiteindelijk proberen te overleven door zijn muziek...
The Pianist won onder andere de Gouden Palm op het Filmfestival van Cannes 2002, won 7 Cézars en is dit jaar genomineerd voor 7 Oscars.

FILMKLASSIEKER

LES ENFANTS DU PARADIS

Marcel Carné / France / 1945 / 3u 15min (!) / met Jean-Louis Barrault, Arletty, Marie Casares, e.a. **Let op! Enkel Engels ondertiteld!**

Twee jonge artiesten, Baptiste Debureau en Frederik Lemaître, maken hun debuut in het Théâtre des Funambules en worden vrienden.
Op dit moment verschijnt de jonge en verleidelijke Garance in hun leven. Terwijl de verlegen Baptiste zijn liefde niet durft te verklaren, loopt Frederik met de buit weg. Garance belandt ondertussen echter in de criminaliteit door het toedoen van een zekere Lacenaire, maar wordt gered door een vierde man, trouwt met hem, en verdwijnt van de aardbol. Zeven jaar later is Baptiste een bekende pantomimespeler geworden, maar het terugzien van Garance doet zijn hartje nog altijd wat sneller kloppen... **LET OP! extra lange film! Start om 19u!**

THE ORPHAN OF ANYANG

Chao Wang / China / 2001 / 1u24 / Met : Guilin Sun, Sengyi Yue, Jie Zhu ...

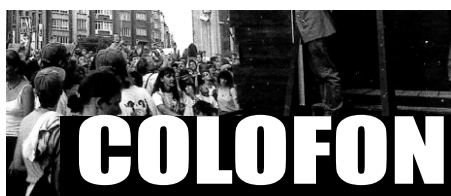
Wang Chao's debuutfilm speelt zich af in de oude Chinese stad Anyang. Een wanhopige prostituee uit Mantsjoerie verlaat haar pasgeboren kind. Een net ontslagen fabrieksarbeider besluit de opvoeding van de achtergelaten baby op zich te nemen, vanwege de kleine geldsom die de moeder hem belooft. Samen met de moeder vormen ze al gauw een vrij onorthodox gezin binnen de Chinese samenleving. Hun leven wordt onderbroken door de komst van Side, een stervende man die beweert de vader van de vondeling te zijn.
"Een opmerkelijk en vrij gedurfd filmdebuut. (...) Een film die zeker de fans van de minimalistische Oost-Aziatische film lekker diep in hun zetel laat wegzakken" (Cinema Novo)

BUITEN CATEGORIE

CINEMA ZED (STUK)
NAAMSESTRAAT 96
3000 LEUVEN

Veto

's-Meiersstraat 5
3000 Leuven

Tel 016/22.44.38
Fax 016/22.01.03
e-mail: veto@veto.be

Jaargang 29
Nummer 19
17 maart 2003

Veto is een uitgave van de Leuvense Overkoepelende Kringorganisatie. De standpunten verdedigd in Veto stemmen niet noodzakelijk overeen met de standpunten van LOKO.

V.U.: David Adriaen

Hoofdredacteur:
Thomas Leys

Redactiesecretaris:
David Adriaen

Medewerkers:

David 'Amblève' Adriaen, Joris 'Bocq' Beckers, Laurens 'Dender' De Koster, Bert 'Dijle' Depoortere, Lieven 'Demer' De Rouck, Dries 'Durme' De Smet, Hamid 'Dommel' Douibi, Wim 'Gete' Gemoets, Corneel 'Haine' Haine, Thomas 'Lesse' Leys, Annick 'Leie' Lories, Kris 'Maas' Malefason, Els 'Schelde' Silvrants, Dieter 'Vesder' Vandenbroucke, Vanessa 'Velp' Vansintjan, Tijl 'Vierre' Vereenoghe, Hanne 'Viroin' Vermeiren, Jeroen 'Vire' Versteete.

DTP:

David Adriaen, Thomas Leys, Tijl Vereenoghe

Doka:

Els Silvrants

Eindredactie:

David Adriaen

Assistentie-eindredactie:

Dieter Vandenbroucke

Internet:

http://www.veto.be

Nieuwsgroep:

kotnet.veto

Publiciteit:

Alfaset cvba - Leen Cuypers
alfaset@chello.be — 016/22.04.66

Drukkerij:

Kempeland (Herentals)

Oplage:

9000 exemplaren

ISSN-nummer:

0773-5162

Abonnementen

Binnenland: 10 euro
Buitenland: 25 euro
Overschrijven op rekeningnummer:
001-0959719-77

Redactievergadering iedere vrijdag-
namiddag om 16u. Alle geïnteres-
seerden (tekst, foto, lay-out,
Internet, pompbedienden, stal-
knechten,...) zijn steeds welkom op
de redactievergadering of op het
redactieadres.

Veto bij je thuis?

Neem een abonnement:
voor 10 euro wekelijks in
je bus.

001-0959719-77

**VETO OP INTERNET:
WWW.VETO.BE**

Veto te snel
uitgelezen?

Discussieer verder
op onze eigen
niewsgroep:
kotnet.veto

Activiteiten melden:

mail naar

agenda@veto.be

In Leuven gelezen

"Het Antwerpse schepencollege had duidelijk geen handleiding klaar om de fraudeaantijgingen communicatief op te vangen. Bij de K.U.Leuven hebben we dat bijvoorbeeld wel."

(persverantwoordelijke Griet Van der Perre in De Standaard van 14 maart)

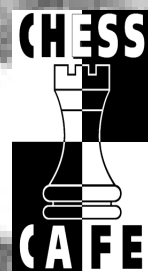
"Als de voorzitter van de VLD zou voorstellen dat de burgemeester van Leuven geen socialist zou zijn, dan daag ik hem onmiddellijk uit tot een duel op de Vaart."

(burgemeester Louis Tobback in Terzake van 15 maart)

"Het thema 'ambtelijke integriteit' viel de voorbije jaren tussen twee stoelen: de nieuwe politieke cultuur ging wel over integriteit, maar nauwelijks over ambtenaren en de administratieve hervormingen gaan wel over ambtenaren maar nauwelijks over integriteit."

(doctorandus Jeroen Maesschalck in De Standaard van 13 maart)

**TOON UW STUDENTENKAART!
EN KRIJG 4 EURO KORTING
OP WOKKEN A VOLONTÉ**
(NORMAAL 18 EURO)
ELKE MA-, DI-, WOE- EN ZONDAGAVOND

**WOKRESTAURANT
WWW.CHESSCAFE.BE
FONTEINSTRAAT 14
LEUVEN
016/222 888**

AGENDA & AD VALVAS**DINSDAG 18 MAART**

19.30 u **LEZING** Hans Modrow, voorlaatste premier van de DDR, maakt een balans op van dertien jaar Duitse eenmaking, in MSI 03.18, toeg. gratis, org. Kring voor Internationale Betrekkingen.

ALFA

• 20/03 Film: Minority Report (MSI 00.28).

APOLLOON

• 19/03 1ste Kan LO-TD (Rumba). • 22/03 Galabal (Gymnasium).

BIOS

• 18/03 Proffentap (De Rector). • 20/03 Barbecue der Wetenschappen (De Moete).

EOOS

• 19/03 Film: "Guesthouse Paradiso" (MSI 00.28).

FARMA

• 20/03 Schlagercantus (Capsule). • 23/03 Candle-Night-night.

HISTORIA

• 20/03 Bierproefing (Perma). • 20/03 Film (MSI 00.14).

WOENSDAG 19 MAART

20.00 u **LEZING** Politiek Café met de woordvoerders van Jong Agalev: Frederiek Depoortere, Stefan Rummens en Tinne Van der Straeten, in Café Universum, toeg. gratis, org. JADE-Leuven.
20.00 u **LEZING** Misconceptions about Islam met prof Akgündüz, in Maria-Theresiacollege

LBK

• 18/03 Tex-Mex night met tequila, desperado en corona (Gnorgl).

MEDICA

• 20/03 "Reparatie van de nieuwe generatie" (Auditorium AZK).

MEDISOC

• 19/03 Optreden Guy Swinnen (Pavlov).

MUSICOLOGICA

• 17/03 Derde Musicologica Pianowedstrijd (MTC).

NFK

• 19/03 Lounge: infovergadering en algemene vergadering.

PEDAGOGISCHE KRING

• 17/03 Film: 'Monsters Inc.' en 'Bridget Jones's Diary' (PSI 91.93). • 18/03 Film: 'Y

M.T.C. 00.15, org. International Muslim Students Association of Leuven.

DONDERDAG 20 MAART

21.00 u **ACTIE** Briefschrijfactie, in Los Buenos (Parkstraat), toeg. gratis, org. Amnesty International Studentenkeren Leuven (AISL).

Tu Mama Tambien' en 'Todo Sobre Mi Madre' (PSI 91.93). • 19/03 Film: 'Donnie Brasco' en 'A Bronx Tale' (PSI 02.51). • 20/03 Film: 'The Graduate' en 'Taxi Driver'.

ROMANIA

• 17/03 Rogercantus: Battle of the Sexes (Stellazaal). • 19/03 Buiten De Zone en Thema-avond in de Fak: "Saloon". • 20/03 ROGER-fuif (Albatros).

VRG

• 21/03 Galabal (Magdalenazaal Brussel).

VTK

• 21/03 Oudercantus (Waaiberg).

WINA

• 18/03 Lenteconcert + Uitreiking van de Gouden Krijtjes (PDS).

«Ik ben een softie, geen bitch!»

Kristien Hemmerechts, de grootste vrouwelijke ster aan het firmament van de Vlaamse literatuur, kennen we vooral van haar boeken en directe uitspraken. Naast het schrijven houdt *La Hemmerechts* zich tegenwoordig ook bezig met 'Goesting', een voorstelling waarbij ze zelf verhalen voorleest uit haar boek 'Donderdagmiddag. Half vier.', *Plastyc Buddha* zorgt voor de muzikale ondersteuning en *MARX_N_MES* voor de sfeervolle beelden.

Veto: Vanwaar komt het idee om samen te werken met *Plastyc Buddha* en *MARX_N_MES*?

Kristien Hemmerechts: «Het idee voor de productie komt van Max Temmerman, die verbonden is aan het Cultureel Centrum De Kern. Hij dacht dat het leuk zou zijn om mijn teksten te combineren met muziek en deed me het voorstel om met *Plastyc Buddha* samen te werken. Hij duwde me een cd'tje van hen in de handen en droeg me op er eens naar te luisteren. Het hele idee en de muziek sprak me wel aan dus gaf ik mijn fiat.»

«Je neemt met zoiets een groot risico natuurlijk want je weet op voorhand niet hoe het zal uitdraaien. We hebben samen teksten uit mijn boek, *Donderdagmiddag. Half vier.*, gekozen en met die teksten in gedachten hebben de jongens van *Plastyc Buddha* muziek gemaakt. *MARX_N_MES*, die goede vrienden zijn van *Plastyc Buddha*, zijn er dan bijgekomen voor de sfeerbeelden die geprojecteerd worden tijdens de voorstelling.»

Veto: Waarop hebben jullie je gebaseerd bij de keuze van de verhalen die je in 'Goesting' voorleest?

Hemmerechts: «Ik wou heel bewust iets luchtig naar voor brengen omdat ik besepte dat ik door *Taal zonder mij* (het boek dat Hemmerechts schreef over haar leven met wijlen Herman De Coninck, nvdr) enorm geassocieerd werd met de dood en met het weduwschap. Ik wou dat zelf wat doorbreken.»

«Ik hou zelf nogal van die sprookjesteksten uit 'Donderdagmiddag. Half vier.' omdat die, naar mijn gevoel, iets grappigs hebben. Ze zijn ook met een grote knipoog geschreven.»

Veto: Hoe verliep de samenwerking?

Hemmerechts: «Ik vind samenwerken sowieso prettig. In dit geval zeker omdat het allemaal leuke, lieve jongens zijn. Schrijven is een heel eenzaam beroep. Als je samenwerkt heb je altijd meteen feedback en inspireer je elkaar. Ik heb het nodig om af en toe samen te werken, of het nu voor toneel, film of theater is, anders zou ik gek worden van het isolement.»

MOTIVATIE

Veto: Is het niet vervelend om steeds dezelfde vertoning op te voeren?

Hemmerechts: «Ik merk dat ik het daar moeilijk mee heb.

Sommige toneelproducties lopen honderd of honderd vijftig voorstellingen, daar heb ik echt bewondering voor. Dat moet ontzettend moeilijk zijn. Je moet jezelf voor elke voorstelling kunnen motiveren en eraan beginnen alsof het voor de eerste keer is dat je die verhalen vertelt.»

Veto: Maakt de kick van het applaus dan niet veel goed?

Hemmerechts: «Dat is heel prettig. Wat mij meer fascineert is de stilte die je in een zaal kan teweeg brengen tijdens sommige momenten in een voorstelling. Dat vind ik nog prettiger dan het applaus.»

Veto: Uw recentste boek 'Een jaar als (g)een ander' is een autobiografisch dagboek. Daarin kom je als lezer heel wat persoonlijke dingen over 'Kristien Hemmerechts' te weten. Onder andere dat je nogal onzeker bent over je schrijfcapaciteiten. Dat is toch wel merkwaardig voor iemand die van haar laatste boek meer dan veertigduizend exemplaren verkocht?

Hemmerechts: «In de reacties die ik kreeg op het dagboek heb ik meermaals gehoord dat die onzekerheid opvallend is. Voor mij is deze bijna vanzelfsprekend. Het zou nefast zijn voor je werk als je een zelfgenoegzaamheid krijgt. Het is volgens mij heel belangrijk dat je jezelf telkens opnieuw in vraag stelt.»

«Langs de andere kant beseffen mensen niet hoe meedogenloos en hard de kritiek is. Iedere keer opnieuw word je hard aangepakt, iedere keer opnieuw moet je examens afleggen. Elke keer weer krijg je ook te maken met onfaire kritiek.»

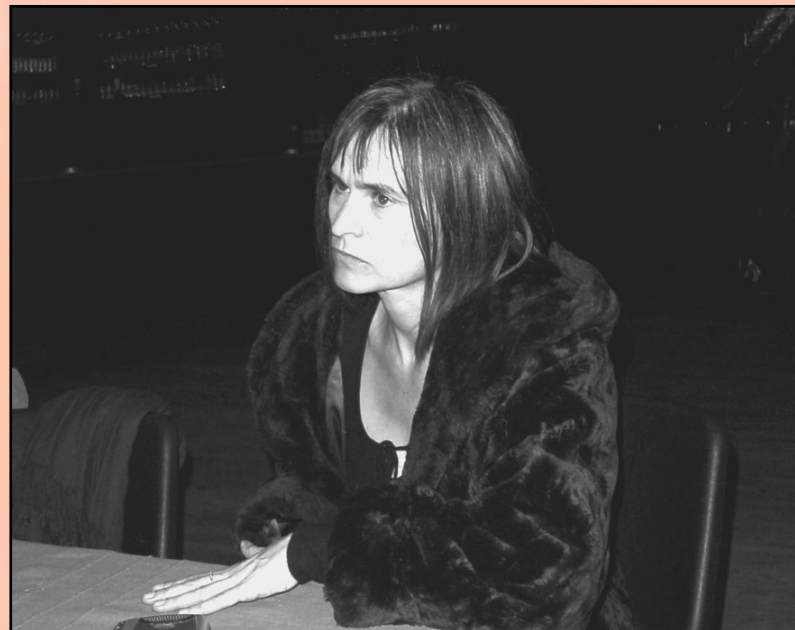
«Goed verkopen is heel prettig, maar dat is nog geen bewijs

van kwaliteit. Tegenwoordig durf ik wel luidop te zeggen dat ik misschien talent heb.»

Veto: Van wie aanvaard u het meest kritiek op uw schrijven?

Hemmerechts: «Van mijn uitgever. Kritiek is belangrijk maar je moet ook een soort van koppigheid hebben als schrijver en zeggen 'dat is wat ik wil doen'. Langs de ene kant ben ik heel onzeker, maar langs de andere kant geloof ik ook in mezelf. Als ik niet ergens zou geloven dat ik goed ben, dan zou ik ook niet heel mijn leven om dat schrijven bouwen.»

«Er kruip zoveel tijd en energie in het schrijven dat mezelf af en toe afvraag of die prijs mij niet te hoog is. Mijn vriend zei onlangs tegen mij dat mijn werk op de eerste plaats

komt, mijn dochter op de tweede en dan pas hij (trekt pijnlijk gezicht). Ik vraag me af of dat echt zo is. Als het erop aan komt, komt mijn dochter Kathy wel op de eerste plaats. Hoewel, ze weet dat als ik aan het werk ben, ze me niet mag storen.»

KOEKJESMONSTER

Veto: In de media wordt u dikwijls afgeschilderd als een harde tante. Hoe komt dat denk je?

Hemmerechts: «Daar heb ik geen idee van. Mensen hebben inderdaad vaak het beeld van mij als zou ik een echte bitch zijn. Het is al vaak voorgekomen dat mensen die mij leren kennen mij achteraf komen vertellen dat ik toch wel goed meeval. Ik weet dat ik geen bitch ben, ik ben eigenlijk een softie.»

«Misschien komt het wel omdat ik verbaal sterk uit de hoek kan komen en de dingen nogal direct vertel. Spijtig genoeg vinden veel mensen dat bedreigend en verschuilen zich liever achter clichés. Maar in bijvoorbeeld een praatprogramma word ik betaald om die rol te vervullen. Over de

media heb ik ondertussen wel geleerd dat ze een soort koekjesmonster zijn. Eerst maken ze je en vervolgens eten ze je op.»

«Ik zeg altijd aan mensen die hun eerste stappen naar de bekendheid zetten, dat ze goed moeten weten wat ze doen. Want de eerste keer dat je een journalist in huis haalt, verkoop je ergens je ziel aan de duivel. Je gaat een pact aan want je hebt elkaar nodig. Als een journalist iets nodig heeft van het genre 'welk boek neem je mee op vakantie?', dan zorg ik eigenlijk voor hun kopij, maar als mijn nieuw boek uitkomt, kan ik er wel op rekenen dat er in die krant een paginagroot interview aan gewijd wordt.»

«Ik durf het haast niet te zeggen maar het idee dat men van 'bitch Hemmerechts' heeft, heeft naar mijn gevoel te maken met een zeer onderdrukte en ontkende vrouwenhaat. Een vrouw lijkt haar bestaansrecht nog steeds te moeten halen uit jong, mooi, sexy en aantrekkelijk zijn.»

Veto: Waarmee u wil bedoelen dat men een sterke vrouw nog altijd als een bedreiging ziet?

Hemmerechts: «Ik denk dat. Karl Van den Broeck heeft in *De Morgen* een recensie geschreven over mijn boek waarin hij schrijft dat ik mijn literaire faam te danken heb aan mijn vrienden. Dat noem ik een afrekening. Naar mijn gevoel

drupt de vrouwenhaat eraf. Het probleem is dat je hierover niet kan praten. Het wordt in alle toonaarden ontken, met de mannen op kop.»

Veto: Denkt u dat dit typisch Vlaams is? In bijvoorbeeld Nederland en Frankrijk mogen vrouwen zoals Catherine Millet wel zeer expliciet zeggen en schrijven wat ze denken en voelen.

Hemmerechts: «Ik kwam laatst een Vlaamse fotografe tegen die bijna uitsluitend in Nederland werkt. Ook zij beaamde dat ze het gevoel had dat je geslacht er niet toe doet in Nederland. Je kan er werken op voet van gelijkheid en dat is zeer aangenaam. Maar we beseffen ook wel dat we er buitenstaanders zijn en het gras altijd groener lijkt aan de overkant. Ik heb de indruk dat er in Vlaanderen nog een zware machocultuur heerst. Een vrouw die geen blad voor de mond neemt zoals ik wordt als vervelend gezien en die probeert men dan de mond te snoeren.»

«Wat ik ook zo eigenaardig vind, is dat men het in de media vooral heeft over de seksscènes in mijn laatste boek. Wat een gespletenheid! Enerzijds kan je geen krant of tijdschrift openslaan of het gaat om seks. Als je anderzijds in je dagboek schrijft dat je seks hebt, dan staat men ineens op zijn achterste poten. Het zou toch raar zijn indien ik geen seksleven had, toch? Die zin in *Een jaar als (g)een ander* die altijd geciteerd wordt, waar ik een *blowjob* geef is blijkbaar heel shockerend. Neuken kan nog wel maar als Hemmerechts een *blowjob* geeft, gaat het te ver! (lacht)

EVOLUTIE

«Dingen kunnen heel snel evolueren. In de huidige generatie zie ik heel wat bewuste en onafhankelijke vrouwen. Bij de VRT zijn er nu meer en meer sterke vrouwelijke journalisten. 'Hoera, vooruit!', denk ik dan. Ergens heb ik wel een angst dat het voor mij niet zal verbeteren met het ouder worden. Als vrouw heb je, tot mijn grote spijt, de aantrekkelijkheid van de jeugd nodig.»

Veto: U wordt ook nogal eens beschreven als de intellectuele versie van Betty.

Hemmerechts: «Is dat zo? (lacht) Als denkpiste vind ik dat wel interessant. Ik vind Betty fascinerend als fenomeen. Ik zou er helemaal niets op tegen hebben indien men mij eens met Betty zou samenzetten om te praten. Dat is ook weer mijn nieuwsgierigheid, benieuwd naar hetgene er zou uit voortkomen. Hetzelfde met mijn dagboek dat ik gepubliceerd heb; ik wou wel eens zien wat er ging gebeuren. Op dit ogenblik weet ik nog niet wie mij iets kwalijk neemt en wie niet. Zo schrijf ik een paar keer over mijn burens die aan het scheiden zijn. Onlangs kwam hun dochter voorbij en eventjes kreeg ik schrik, maar ik kreeg een hele brede lach en een kus. Ze had het gelezen en ze vond het heel mooi. Dan denk ik 'oef!'»

Veto: Naast het schrijven doceert u ook. Vindt u dat er een verschil is tussen de studenten vroeger en nu?

Hemmerechts: «Ja, op alle mogelijke gebieden. Het positieve verschil is dat deze generatie heel open en zelfbewust is. Het negatieve is dat de studenten tegenwoordig, naar mijn gevoel, een beetje betweterig zijn. Mijn generatie werd opgevoed met een ontzag voor de traditie. Je voelde je eigenlijk niets waard en daardoor kreeg je het idee dat je heel veel moest gaan lezen en studeren, in de hoop ooit iets te kunnen zeggen dat de moeite waard is. Zeker op de toneelschool valt op dat studenten vandaag dat allemaal niet nodig vinden. Daar heb ik wel wat moeite mee, want uiteindelijk is dat een vorm van domheid. Ik lees en studeer nog altijd heel veel, ik vind het heel arrogant om op je twintigste al te denken dat je alles weet.

«Ik zit momenteel in een loopbaanonderbreking en ik weet nu dat ik absoluut terug wil. De studenten zijn verwittigd: 'The bitch returns!'» (schatert het uit)

Annick Lories
Vanessa Vansintjan

Kristien Hemmerechts toert met 'Goesting' door Vlaanderen en treedt op 26 maart op in CC Wagenhuys in Leuven